

కృష్ణ శాస్త్రి
గేయ వంపిాత-2

మంగళ కావ్యా

పంపాదకులు :

బాలాంత్రపు నిషినీకాంతరావు
బొమ్మకంటి శ్రీనివాసాబార్యులు

పహాకారం :

పాలగుమ్మి విశ్వనాథం
బాలాంత్రపు రజనీకాంతరావు
కురుమెళ్ల వేంకటరావు
వింజమూరి శివరామారావు
కె. వి. రఘుజారెడ్డి
నిడమురి నిర్మలాదేవి
దేవులపల్లి లక్ష్మి
పి. బి. శ్రీనివాస్
వెలముకన్ని సుబ్రహ్మణ్యశర
వింజమూరి ప్రభాకరం
అవనరాల అనసూయా గిరి
వింజమూరి సీతాదేవి
చి. గోపాలం
పి. ఎన్. గోపాలకృష్ణ
పూర్ణచంద్రు
టి. ఎ. నారాయణన్

పర్యవేక్షకులు :

పాలగుమ్మి వర్ధురాజు
ఎ. ఎన్. రామన్

కృష్ణా ప్రీతి గేయసంహాత - 2

మంగళ కావులు

చిరయంట రాజ్యోత్సవ

ఓరియంట్ లాజ్మెన్ లిమిటెడ్

రిజిస్టర్డ్ కార్పొలాయిం

3-6-272, హిమాయత్ నగర్

హైదరాబాద్ 500 029 (ఆం.ప్ర.)

ఇతర కార్పొలాయిలు

కామాని మార్క్, బల్లార్డ్ ఎస్టేట్, బోంబాయి 400 038

17 చిత్తరంజన్ అవెన్యూ, కలకత్తా 700 072

160 అన్నాపులాయి, ముద్రాసు 600 002

1/24 అసఫ్ ఆలీ రోడ్స్, కొత్త ఫీల్డ్ 110 002

80/1 మహోత్మగాంధీ రోడ్స్, బెంగుళూరు 560 001

3-6-272, హిమాయత్ నగర్, హైదరాబాద్ 500 029

బిల్లామందిర్ రోడ్స్, హైదరాబాద్ 800 004

పాటియాలూ హాజ్ జ్, 16-ఎ, ఆశోక్ మార్క్, లక్ష్మీ 226 001

ఎస్.ఎస్. గోపాల్ రోడ్స్, హాన్బజార్, గౌహతి 781 001

© ఓరియంట్ లాజ్మెన్ లిమిటెడ్, 1992

ISBN 0 86125 951 3

పత్రాలా

ఓరియంట్ లాజ్మెన్ లిమిటెడ్

3-6-272, హిమాయత్ నగర్, హైదరాబాద్ 500 029

ముద్రణ

శ్రుతి కంప్యూటర్ గ్రాఫిక్స్ ప్రైసెట్ లిమిటెడ్

చిక్కిడపల్లి, హైదరాబాద్ 500 020.

కృతజ్ఞత

ఇంతవరకూ వున్నక రూపంలో రాని మా నాన్న
గారి రచనలు ఈ నాడు ఈ రూపంలో వస్తున్నా
యంటే దానికి ముఖ్య కారకులు శ్రీ బాలాంత్రపు
నాశినీకాంతరావు గారు. సుమారు నంవత్సరన్నర
క్రితం నేను వారి సహాయం అడగగానే సంతోషంగా
ఈ పని చేపట్టారు. ఆ రోజు లగాయతూ ఈ రోజు
వరకూ నిద్రాహారాలు లేకుండా, అక్కడా ఇక్కడా
ఉన్న రచనలు చేర్చి, కూర్చి వాటికి ఈ రూపం
ఇచ్చారు. వారికి నా కృతజ్ఞతలు వెప్పుకుంటున్నాను.
వారి బుణం నేను ఎప్పటికీ తీర్చుకోలేను.

వారికి చేదోడు వాదోడుగా ఉంటున్న శ్రీ బొమ్మ
కంటి శ్రీనివాసాబార్యులుగారికి కూడా నా కృతజ్ఞతలు.

ఈ వున్నకాలకి తొలిపలుకు ప్రాసి ఇచ్చిన
శ్రీ శ్రీ గారికి నా కృతజ్ఞ తాఖివందనాలు.

దేవులపట్లి సుబ్బారాయార్తి
(బుజ్జాయి)

“కడలి దరి దాకా
నడవెదము గాక !
చద లౌరుగు దాకా
కదలెదము గాక !”

- సితం 12

ఆస్యాదానికి ఆహ్వానం

ఇట్లు నముద్రం ఎక్కు డుండో నాకు తెలియదు. కానీ, అపాత మధుర మయిన కృష్ణశాస్త్రి సాహిత్యం నమ స్తమూ ఇట్లు రసారథమే. కృష్ణశాస్త్రి పలుకులోని చెరుకు తీపి సాహిత్య రన పిపాసువులకు ఎక్కుడో ఉండనుకొనే ఇట్లు నముద్రాన్ని వెదుకోవలసిన అగత్యాన్ని తోల గిసుంది.

అందుకే పురాణాలో పేర్కొన్న ఇట్లు నముద్రం ఎక్కు డుంటుందో దాని జాగ్రఫి జోలికి వెళ్లడలచుకోను నేను. మన యెదుట నిజంగా కృష్ణశాస్త్రి సాహిత్య నమస్తమూ ఉరకలూ పరుగులుగా ఉప్పొంగుతోంది. ఇదే అసలు సిసలయిన చెరుకు రసాల కడలి. ‘అస్యాదించుదాం రండ్రూ !’ అని అందర్నీ ఆహ్వానిస్తున్నాను.

ఒకప్పుడు కృష్ణశాస్త్రి కవిత్వం మాత్రమే మాధుర్య ‘మా’ ధుర్య మనుకున్నాము. ఇప్పుడు మించేతిలో ఉన్న పుస్తకాన్ని చూడండి. ఇంకా అచ్చవుతున్న, లేదా అయి సిద్ధంగా ఉన్న నంపుటాల్చి చూడండి. అప్పుడు మాధుర్యం అంటే ఏమిలో మించే అర్థం అవుతుంది. అప్పుడు వాస్తవంగానే ఒక ఇట్లు నముద్రంలో మించి ఓలలాడుతారు.

కాని, ఇక్కడో చిన్న విశేషం ఉంది. తినగ తినగ వేము తియ్యనుండు నేమో కాని, అంతా చెరుకు రసమే అయితే మొగం మొత్తమైనుంది. అందుకే కృష్ణశాస్త్రి చెరుకు నముద్రంలో అక్క డక్కడ మిరియాల పొడి ఉంది. కరక్కాయల కనటుదనం ఉంది. ఇంకా మిారు కోరుకొనే ఎన్నోన్నో మసాలా లున్నాయి.

జప్పుడు నా మనమ్మ 50 సంవత్సరాల వెనక్కి పోతోంది. 1920 ల ప్రారంభ దినాలవి. ఆ రోజుల్లోనే జమిందారీ కవిత్వాన్ని తోసి రా జని భావకవిత్వం రంగ ప్రవేశం చేసింది. 1910 - 20 ల మధ్య ఈ ఉద్యమాన్ని ప్రారంభించిన వారు రాయపోలు, అబ్బారి. అయితే దీనికి 20 లలో అభిలాంఘ ప్రాచుర్యం ఇచ్చినవాడు కృష్ణశాస్త్రి. బరంపురం నుంచి బళ్ళారి దాకా ఈయన తనవీ, ఇతరులవీ భావగీతాల కవితాగానం చేస్తూ యువతరాన్ని అకట్టుకున్నాడు.

అయితే కృష్ణశాస్త్రిది ప్రతిఫుటన లేని విజయ యాత్ర కాదు. మహాపండితు డయిన అక్కిరాజు ఉమాకాంతమ్ “నేటి కాలపు కవిత్వం” అనే పుస్తకం రాసి, అందులో ఎక్కువ భాగం కృష్ణశాస్త్రినే వెక్కిరించాడు. ఉమాకాంతమ్ (సంస్కృతపు స్పృలింగు చూడండి !) గారికి సంస్కృతంలో తప్ప మరెక్కడా కవిత్వం కనబడదు. నన్నయభట్టును కూడా ఆయన కవిగా ఖాతరు చెయ్యలేదు. నేటి కాలం కవిత్వానికి కాలం కా దనేశా డాయన.

కాని, ప్రపంచం మాత్రం వేరు విధంగా భావించింది. భావ కవిత్వాన్ని ఆ నాటి ప్రధాన శాఖగా గుర్తించింది. ఈ శాఖ ఎన్నో కోకిలలకు ఆశ్రయం ఇచ్చింది. (గొతమా కోకిలగా పేరు పొందిన వేదుల సత్యనారాయణ శాస్త్రాన్ని ఇక్కడో చిన్న ఉదాహరణగా ఉటంకించ వచ్చును.) ఈ అన్న కోయిలలలో అగ్రగంచానం సాహిత్య విమర్శకుల లంతా కృష్ణశాస్త్రిదే అని అంగీకరించారు.

“నేటి కాలపు కవిత్వం” ఇప్పుడు లైబ్రరీలలో బూజు పట్టిపోతోంది. కృష్ణశాస్త్రి కవిత్వం భావకవితకు పరాక్రాపుగా నిలబడింది.

అనంతపంతుల రామలింగ స్వామి అనే అయన “కృష్ణ పక్కం” కావ్య నంపుతీని వేళాకోళం చేస్తున్నా ననుకుంటూ “శక్తి పక్కం” అనే రాతని వెలువరించాడు. దాన్ని కూడా ఇప్పుడు బదివే వా త్యైవరూ లేరు. ఆ రోజు లోనే దాన్ని వేదుల “ఈ శక్తి పక్కం సారన్న తారిష్టం అనే శక్తి నష్టం” అని చెప్పి సహాదయుల హృదయ ఘలకాల నుంచి తుడిచిపెట్టి పారేశాడు.

1930 లలో భావకవిత్వం మిాద తిరుగు బాటుగా అభ్యదయ కవిత్వం వచ్చింది. కాలంతో పాటు ఎదుగు తున్న కృష్ణశాస్త్రి అభ్యదయ కవిత్వాన్ని ఆహ్వానించి ఆశీర్వదించాడు. అంతే కాదు. అభ్యదయ రచయితల సంఘం వార్క్‌కోట్స్‌వాలలో ఒకదానికి అధ్యక్షత వహించాడు.

సినీమా రంగంలో ప్రవేశించి, మళ్ళీ ఇలాంతిది రావడానికి వీల్నే దన్నట్టుగా మల్లీళ్ళరి రాశాడు.

ఈ మధ్య కాలంలో ఆయన యొన్నో రేడియో నాటకాలు రాశాడు. రేడియో ప్రసంగాలు వేశాడు.

ఆ తర్వాత ఆయన గౌంతుక పోయింది. కాగితాల మిాద (బిన్న బిన్న నోటుబుక్కుల మిాద) అక్కరాలు రాస్తానే, తన దగ్గరకు వచ్చిన అందరితోనూ ప్రసంగించాడు. ఎన్నో ట్రింకు పెట్టెల నిండా ఈ నోటుబుక్కులున్నా యని బుజ్జాయి (కృష్ణశాస్త్రిగా రబ్బాయి) నాతో చెప్పాడు.

ఒక దానిలో కృష్ణశాస్త్రిగారు నా మిాద ఇలా రాశారట : “శ్రీశ్రీ గొప్పకవి. అతని మిాద ఈగ వాలినానేను సహించలేను” అని !

నా మిాద వారి కెప్పుడూ సదభిప్రాయమే ఉంది. మరి వారి మిాద నాకు వల్లమాలినంత అభిమానం. నా మనస్సు మిాద చెరగని ముద్రలు వేసిన ముఖ్యాతి ముఖ్యులలో కృష్ణశాస్త్రిని ప్రముఖంగా పేర్కొంటాను.

వారి మిాద నా కున్న అభిమానం, అపేక్ష వారి యిగ్రంథ సంపుటాలకు గాను ఈ రాత రాయడానికి ప్రేరే పించాయి. మరో మారు చెబుతున్నాను. ఇది ఇత్తు సముద్రం. “అందరం ఆస్యాదించుదాం, రం” డని అహ్వానిస్తున్నాను.

మద్రాసు,

29-11-81

శ్రీ శ్రీ

భూ మిక

స్వాతంత్ర్యద్వమం, అంధ రాష్ట్రోద్యమం ముఖ్యరంగా సాగుతున్న రోజులలో దేశభక్తి గీతాలు పుం భానుపుంబంగా వచ్చాయి. “లేదురా ఇటువంటి భూదేవి ఎందు! లేదురా మనవంటి పొరు లిం కెందు!” , “తన గీతి అరవజ్ఞాతిని గాయకులనుగా దిద్ది వర్ణిలిన తెనుగువాణి” వంటివి. వీటిలో ఇతర జూతులకన్న మన జూతి చౌత్చెప్పోస్త్యన్ని ఎత్తి చూపే ప్రయత్నం, ప్రజలను ఉత్సేంజ పరచి, ఉద్యమానికి పుట్టి చేకూర్చే లక్ష్మణం ఉన్నా, ఈ గీతాలలో కవిత్వం పాలుకన్న, ప్రబోధం పాలు ఎక్కువ.

కృష్ణశాస్త్రిగారి దేశభక్తి గేయాలు మరొక కోపకు చెందినవి. వీటిలో ఉదాత్త కవితా లక్ష్మణం ఉంది :

“జయ జయ జయ ప్రమియభారత
జనయాత్రి దివ్యధాత్రి !” (పుట 3)

“ఆకాశము నొనట పొడుచు అరుణారుణ తార !
ఏకాకి నిశీధి నొడుచు తరుణ కాంతధార !”

(పుట 10)

“ఎగరెయ,
ఎగరెయ,
ఎగరెయ్యవోయ్ జెండా !” (పుట 14)

“ప్రాభాత ప్రాంగణాన మ్రోగేను నగారా !
ఈ భారత భువి పొంగెను ముక్ జీవధార !”

(పుట 15)

“మంది కృత మహాయుగం !
 ముం దున్నది ముం దున్నది
 ముం దున్నది మందే, మరి
 మందే యువ మహాయుగం !”

(పత 34)

ఇటువంటి గేయాలు ఒక ఉద్యమానికి ఉపాంగాలు కాదు,
 సార్వకాలిక మైనవి.

“జయ జయ జయ ప్రేయ భారత జనయిత్తి” అనే గీతం
 భారత జాతీయ గీతం కావడానికి కవితా దృష్ట్యా ‘జన గణ మన’
 గీతంకంటే ఎక్కువ యోగ్యత గలది అని భావించిన సహాదయు
 లున్నారు.

ప్రధానంగా మానవతావాదీ, స్వతంత్రతా ప్రణయా అయిన
 శ్రీ కృష్ణశాస్త్రి వనుథైక కుటుంబ భావనతో ‘విశాల మానవతా
 నమతా సాధన’నీ, ‘భావి లోక కల్యాణ నుసిర సాపన’ నీ
 ఆకాంక్షిస్తూ అలపించిన దేశభక్తి గేయాలి ఈ ‘మంగళా’ కాపాళి’.
 ‘కృష్ణశాస్త్రి గేయ నంపిాత’లో ఇది రెండో భాగం.

‘మంగళ కాపాళి’లో రెండు విభాగాలు - ‘విజయ భారతి’,
 ‘అంధ గేహాలి’ అని. మొదటిది - భారత జాతీయ గేయ కదంబం.
 రెండిది - అంధ గ్రామిణ జీవన మాధుర్య సంకీర్తనావాళి.

‘ప్రతిభ’, ‘జ్యోల’ వంటి పత్రికలలోనూ, ‘స్వతంత్ర్య రథం’
 వంటి శ్రవ్యనాటికలు, మొదలైన వాటిలోనూ పెలా పెదరుగా
 ఉన్న శాస్త్రిగారి దేశభక్తి గేయాలను ఏకత్రితం చేసే ప్రయత్నం
 ఈ సంపుటం.

‘కృష్ణశాస్త్రి గేయ నంపిాత’ సంపాదకత్వం నిర్వహించే అవ
 కాశం మాకు కలిగించిన ‘రాజహంన ప్రమరణల’ అధిపతి చిరంజీవి
 బుజ్జాయ (దేవులవల్లి నుబ్బరాయ శాస్త్రి)కి మేము కృతజ్ఞులం.

సంపాదకులు

మున్నడి

కృష్ణశాస్త్రిగారి కవితకు ‘పరిచయం’ వ్రాయడం సాహసం, వివరణ వ్రాయడం అహంకారం.

అయితే —

అయిన అడుగు జాడలో నడిచిన కాల్పనిక కవితా జీవులు, ‘భావకవులు’ కొందరు - ఈ నంపుటిలోని కొన్ని గేయాలు రేడియోలో ప్రసార మైనప్పాడు, వీటిని కృ.శా. వ్యాయక పోతే బాగుండే దని - జనాంతికంగా - అనడం నే నెరుగుదును. వారి దృష్టిలో కృ.శా. పవిత్రమూర్తికి పీటిద్వారా రవంత కళంకం అంటేం దని వారి నమ్మకం. అందమైన భావాల్ని అందమైన మర్యాదనుల భాషలో, పద చిత్రాలలో చెప్పడమే కాల్పనిక కవి తోడ్యమపు పరమ లక్ష్యమని వారి సిద్ధాంతం. కానీ, భావకవిత్యపు రోజులోనే కృ.శా. పలుకుబడిలో ఒక వైలక్ష్యం ఉండేది. ఉదాహరణకి “ప్రాత కొత్తల కౌగిలింతల హనవ మగు బంగారు కాంతుల” వంటి పయోగాలు కృ.శా. ముద్రతో స్ఫురింగా ఆ నాటి ఖండ కావ్యాలలో కూడా కనివిస్తాయి. మరొక రైతే, “కొత్త ప్రొతల మేలు కలయిక క్రొమ్మేరుంగులు చిందగా” అంటారు. ‘కౌగిలింతలు’, ‘ప్రసవం’ వంటి ఖందియ స్ఫురణ కలిగిన పద చిత్రాలు ప్రయోగించడానికి దృష్టి వేశిష్ట్యం కావాలి. పైన ఉదా హరించిన పంక్తి చదువుతుంటే, షేక్కుపీయర్ సానెల్స్‌లోని రెండు పంక్తులు గుర్తుకొన్నాయి. ‘For, where's she so fair, whose unearred womb disdains the tillage of thy husbandry’ వంటి పదచిత్రాలలో ఉన్న సన్నిహిత మైన ఖందియత ఆ నాటి కృ.శా. రచనలలో కూడా అక్కడ ఉక్కడ కనివిస్తంది.

‘ఎడాది పొడుగునా’, ‘వేణుకుంజం’ వంటి పల్లె సీమల జీవితాన్ని చ్ఛితించే నాటికలలోనూ, విడిగా రేడియో ప్రసారం కోనం ప్రాసిన గ్రామికుల పాటలలోనూ, అంతగా తొలినాటి భావకవి అయిన కృష్ణశాస్త్రి కనిపీంచడు. కానీ ఆ నాడే, కాల్పనిక లోకంలో నంబరించే కవితో పాటు, నేలమిద కాలూది, వెరివాళ్ల మొదలుకుని, మేధావుల వరకూ అన్ని రకాల మనుష్యులలోనూ చనువుగా, కులాసాగా తిరిగే నంఘుజీవికూడా కృ.శా.లో ఉన్నాడు. ఈ విషయం ఆయనతో సన్నిహితంగా తిరిగిన అందరికి తెలును. మని షయితే చాలు, అతనితో సాహచర్యం ఏర్పరుచుకోకుండా ఉండలేకపోయివా డాయన. జట్టాగ్రావాళ్లతో, కారు ప్రావిల్డలో భలోకులు విసురుతూ ఉండేవాడు. సాహిత్య సభల్లో, ఆ రోజ్లలో, ఆయన చేసిన ప్రసంగాల్లో ఎన్నో పీటుకథలు, చమత్కారాలు దూరేవి. ‘వెంకుబాయమ్మగారి గేది’, ‘ముఖ్యమ్మవ్య’ మొదలైన పాత్రలు జీవం పోనుకుని మెదిలేవి. ఈ నంఘుటిలో రెండవ భాగం లోని గేయాలను ప్రాసింది - ఆయనలోని నంఘుజీవి అయిన కవి. అయితే కేవలం గ్రామిణ జీవితాన్ని ప్రతిచించించడమే కాదు, ఆ గేయాల్లో ప్రస్తుతంగా కృ.శా. లోని కవి తొంగిచూస్తాడు.

‘సంబ్రేషణ రు లంగర్’ అన్నపాట తీసుకోండి.

‘పని చేసే వది పైసా లొస్తాయ
పగ లంతా నూరిడు మేస్త్రీ
- - - - -

రేతిరి సెందర వంక జోస్తీ’ (పుట 72)

అని రోడు కూలీల భావలోనే కాల్పనిక వదచిత్రాలు దొర్లిం చాడు కృ. శా.

అన్నిటికన్నా నాకు చిత్రంగానూ, హృద్యంగానూ అనిపీంచేవి ఆయన గ్రామిణ జీవితం చుట్టూ అల్లిన నాటికల్లోని పాటలు.

వాటిలో తెలుగు పల్లెనీషులోని పాత్రలు, వాళ్ల మనవైత్యులు, మూర్తులు అతి నున్ని తేమైన రేఖలలో చిత్రించా ఉయన.

‘చెప్పు మరదలా నీ చెరగు తిరగదేమే బుజం’ అనగానే కడుపుతో ఉన్న మరదల్ని ఇంటి ఆడబడుచు ఆప్యాయంగా గేలిచేసే దృశ్యం మన కళముందు మొదలుతుంది.

బిడ్డను నిద్రబుచ్చుతూ ఒక తల్లి పాడే పాటలో, ఒక్క తల్లి కాదు, తెలుగునాటి ఇల్లాలు, అందరి అవక తవకల్ని సరదాగా, కులాసాగా నహించే క్షమామూర్తి అవతారం దాలుస్తుంది.

“నీ నాన్న కళ్లేమొ బాలల్ల పైని” (పుట 105)

అన్న బిన్న వంకిలో భర్తలోని విలిపితనాన్ని కూడా నవ్వుతూ నహించే ఇల్లాలు రూపం దిద్దుకుంటుంది.

‘విజయ భారతి’ లోని దేశభక్తి గేయాలు వ్రాసిన కవే ‘అంధ గేహళి’ లోని వల్లె పదాలు వ్రాశా డన్నది ఆశ్చర్యం కలిగించే విషయం.

కాల్పనిక కవి అయిన కృ.శా. వయసుతో పాటు, అనుభవంతో పాటు పెరిగి, విశాల మయిన మానవతను ప్రతిచించించే మహాకవి అయి డని నా నమ్మకం.

- వద్దరాజు

ఇందులో ...

విజయ భారతి	1
ఆంధ్ర గేషాచి	53
ప్రథమ పాద నూచి	113

విజయ భారతి

జయ జయ ప్రేయ భారత
జనయతీ దివ్యభాతీ!

భారత జనయతీకి వివాహి పదుతూ, హ్యతంత్రోద్యమాచ్చి.
శాంతివమరవిజయాచ్చి అభివర్ణించే గీతావితో తూర్పింది - ఈ
'విజయ భారతి'. పత వాభ్యదయాలతో ముందుకు పాగివ
భారతదేశపు గత చరిత్రమ కళ ముందు పలు చిత్రాలుగా
పరచి చూచే గేయాలు - చాలావరకు 'మణి కంకిటి', 'మహా
మేళవం', 'హ్యతంత్ర్య రథం', 'రాజమణ్ణం', 'కొత్త కోవెల'
పంటి క్రవ్యవాటికల మంచి గ్రహించినవి. వాలుగు 'మహాతి'
మంచి, ఒకటి 'పల్లకే' మంచి తీసికొన్నవి.

ఈ జీవిక ఏనాడును ఏ నెరుగును తీరిక
ప్రాంతక కలయను నా మది పీడక ఒక కోరిక-

పుడమి నెల్ల లవలేశము విడువక తిరగాలి
పురు గడుగున అగి అగి అరసి అరసి సాగాలి !

ప్రతి మానవ గేహమునకు అతిథిని కావాలి
ప్రతి ఎదలో నా నెయ్యపు పాలు పోసి నింపాలి !

వనుధను నా పీటిలోన వనుధలోన నా పీటిని
పొనగించి అందరము పొందుగ బతకాలి !

జియ జయ జయ ప్రీయ భారత
 జనయిత్తి దివ్యధూతి !
 జయ జయ జయ శత సహాను
 నరనారీ హృదయనేతి !

జయ జయ సస్యమల ను
 శ్యామ చల చేపలాంబల !
 జయ వనంత కుసుమ లతా
 చలిత లలిత చూర్చుకుంతల !
 జయ మదీయ హృదయశయ
 లాక్ష్మారుణ పదయుగళా !

జయ జయ జయ

జయ దిశాంత గత శకుంత
 దివ్యగాన పరితోషణ !
 జయ గాయక వైతాళిక
 గళ విశాల పథ విహారణ !
 జయ మదీయ మధుర గేయ
 చుంబిత సుందర చరణా !

జయ జయ జయ

సహా

ఒక నా డీ భువి సకలము స్వర్గము
 సుకముల సొగసుల సూవారామము
 వికవ విభాత శభామల ధామము
 ప్రకట యశోవిలసితము స్వతంత్రము

కులముల మతముల కూడని ఈసుల
 అలసత కృపణత అలమిన మనసులు
 ఖల పరపన్నగ గాఢ విషాద లా
 విలమై, ఖిలమై అలమెను దాన్యము

- ‘మణి కంకణి’

భూరత మానవ మహాపయోనిధి
 తీరము నందున నిలిచి,
 దూర తపోవన వాటీ పుణ్య స
 మీరణ గంధము తెచ్చి.
 ధీర ముక్త గంభీర కంతరవ
 దేవదత్తమును పూరించి
 ఉదార భందమున, పరమానందమున
 చేరి కోరి నవమానవ కీర్తన
 చేయు కష్ట! నీ వాక్సు లవి
 ముందు విని, అవి అందుకొని -
 నీ వలెనే తొలినాటి తపసులై,
 నీ వలె పురాణ చారణులై
 నిలివిన వింధ్య ధరాధరము,
 నిశ్చల నీహ రాచలము -
 నీ వలె నిత్యము గానము జేసే
 నిభృతామృత రస వల్లకులు
 తపోవనీ జప మాలికలు
 అపూర్వ జీవన వాహికలు

* రహింద్రుని గీతం ఆధారంగా ప్రాసినది.

గంగా యమునా గౌతములు
 కవేరజూ నర్జుదలు
 వివిధ స్వర తంత్రీ మేళనముగ
 వినుచు మానవుని గాథ - - - -

II

విను విను వినువీధి నిండి వెడలు విందము
 ఘన పర్వత గుహావదన గళచ్ఛందము !
 వినుము తపోవాటుల వెల్యడిన చందము
 ఘన పుణ్య నదీ తరంగ చలచ్ఛందము

కా లాలన తరంగిణి పయిని
 తేలేన మొ హృదయాలు
 బై లందు కనిపించేని ఒక
 టొకటై పరచు చిత్రాలు
 నీడలలో పలు చిత్రాలు !
 అదె భేదించి మేరు పథమ్ము
 గిరి వక్కమ్ము మానవధార
 ఉన్నా దోచ్చరణ భాంకృతులతో
 భరతోర్చైపై పడె నార !

యవన హూణలు, శక పరానులు,
 తవిలి మొగలాయాల సేనలు
 హెచ్చ సమరోత్సవ జవమ్మన
 వచ్చిపడి రీ భారతమ్మన
 కనబడవు కేతనబ్బాయలు,
 కనబడవు రథచక్ర ధూశులు
 వినబడవు పటు పటహ కాహాళ
 చేరికా దుందుభుల ప్రొతలు

III

కను డదిగో లోహ బద్ధ కలిన వథముల
 అనల మూర్ఖ రథములపై అంగిలేయలు –
 నలు వలకుల దొరతన మను వలలు వన్నుచు
 దళ దళముల అప్రతిహాత దర్శోప్ధతులు!
 వజ్యవాహ వాహినులై, ప్రభుతా ముద్రాంచితులై
 శున్యమ్మన కాలమహాసోతమ్మన పడిపోయిరి!

‘మఃమేళవం’

నీ చరణ తరుణ లా
 జ్ఞా బిత్తితము లమ్ము
 నీ మతుల జీవితములు !

నా తల్లి
 నిరుపేద జీవితములు !

ఈ బ్రథుకులే తెరచి
 ఎగయు మా కోరికలె
 సాగు నండె హౌరంగులో !

నా తల్లి
 రేగు పొడుపు వెలుంగులో !

మన్న మిన్నే అలమి
 మనలు నీ వన్నియలె
 మలయు హిమ మకుట ఘృణుల !

నా తల్లి
 మరుగు సాగరపు మణుల !

ముల్లోకపుం దెరువు
 అల్లు నీ రాగములె

నిలుచు అమరుల ఎడదల !

నా తల్లి

కలచు అసురుల బితుకుల !

ఈ కాంతి నెరుగుదురు

ఎల్ల నాడుల వారు

నీ అడుగు పారాణిగా !

నా తల్లి

నిన్న లోకపు రాణిగా !

నీ కరుణ కెరగుదురు

నీ పదమ్ముల కొనల

తమ తలలు కునుమాశిగా !

నా తల్లి

తమ ఎదలు నివ్వాశిగా !

- మహాతి

5

తాకాశము నొనట పొడుచు అరుణారుణ తార !

ఏకాకి నిశీధి నొడుచు తరుణ కాంతిధార !

జయ పతాక యువ పతాక

వియ దాపగ వెడలు నోక

యుగయుగాల పీడకలలు, స్థాగయజేయ సంకెలలు

తెగనివి కావోయి - గ్రైల ధగధగా స్వీతంత్ర విభా

తాకాశము నొనట పొడుచు అరుణారుణ తార !

అంతులేని ద్వేషము, విష రోషము, స్వార్థము, మోసము

వంతగించి నిలువవు అవంతయేని; శాంత విభా

తాకాశము నొనట పొడుచు అరుణారుణ తార !

ముందు గలదు మన జూతికి ముక్కి, అమర జీవరక్కి!

క్రిందు వెనుక గనక నడువు డందరు; అభ్యదయ విభా

తాకాశము నొనట పొడుచు అరుణారుణ తార !

- మహాతి

పురువంపు మా జెండా !
 భారతీయుల జెండా !
 గరువంపు గగనమే
 ఒరసి ఆడెడు జెండా !

 నిదురపోయిన జెండా !
 నీలి నీడల జెండా !
 కొదమ చుక్కల దండ
 కొనల మరచిన జెండా !

 నగము సోలిన జెండా !
 న్యాపు సీమల జెండా !
 నందె వన్నెల నిండ
 సాగి ప్రాకిన జెండా !

 మేలుకొనిన జెండా !
 గాలిదారుల జెండా !
 వెలుగు పొడుపుకొండ
 నిలిచి పిలిచెడు జెండా !

 మేరసి పోయెడు జెండా !
 మింటి నడిమి జెండా !
 తరుణ తరణి కిర ణా
 భరణము మా జెండా !

ముండివేయ వేమి? నీ ఎడద జెండా కొనల !

వడగాడ్పు టూరుపో, వలిగాలి కొగిలో !
నీలాల తేలనీ, ధూళిలో రాలనీ!
ఏలాటి కీ డొనా, మే లొనా, ఏ మానా !

ఈరేడు లోకాల ఏనాడు ఏలెనో !
ఏ ఆజి మోసాల ఎగసెగసి తేలెనో !
నీ కేల, నా కేల నిలువలే కీ వేళ
ప్రాకులాడే నోయి! రాజరాజుల జెండా !

అడేటి నీ గుండె అంధ మృతి అయినదో !
పాడేటి నీ నెత్తు పాషాణ మయినదో!
మ్రో డైన నీ చేత, పా డైన నా చేత
ఓడిపోయే నోయి యోధు లెత్తిన జెండా !

తారావథాలలో తన గొప్ప చూపింది
ఖండ ఖండాల జెండా లన్నిటిని ఎంచి
నిను గాంచి తను గాంచి తన మన్తకము వంచి
పనికి మాలినదోయి పార్చు డెత్తిన జెండా !

స్వాతంత్ర్య రథం ! స్వాతంత్ర్య రథం !

అది గదిగో అదె, అదే, అదే
స్వాతంత్ర్య రథం ! స్వాతంత్ర్య రథం !

శితధరాధర సేత్వంతర నర
నారులతో స్వాతంత్ర్య రథం
భారత భూ పత నాభ్యదయమ్మల
పడి లేచే స్వాతంత్ర్య రథం....

కానన వట్టణ జనపద ఘనపథ
ముల సాగే స్వాతంత్ర్య రథం
కాంబన ఘంటా ఘణఘుణ ఘణఘుణ
రణనముతో స్వాతంత్ర్య రథం....

గత హత సాక్షుల గళ విగళ ద్రుఢి
రాంకముతో స్వాతంత్ర్య రథం
శతశత మానవ మాంసల భుజ ధృత
పాశముతో స్వాతంత్ర్య రథం....

- ‘స్వాతంత్ర్య రథం’

ఎగరెయ్,
 ఎగరెయ్,
 ఎగరెయ్ వోయ్ జెండా !
 మనదీ,
 మనదే,
 మన మువ్వన్నియ జెండా !
 ఎరువూ,
 తెలువూ,
 పరువంపు టాకు పసువూ -
 దాంతీ,
 శాంతీ,
 నవజీవన శబకాంతీ !
 పురిషై,
 గిరిషై,
 ప్రియ భారత భువిషై
 ఎగరెయ్,
 ఎగరెయ్,
 ఎగరెయ్ వోయ్ జెండా !

- 'స్వాతంత్ర్య రథం'

ప్రొభాత పొంగణాన మోగేను నగారా !
 ఈ భారత భువి పొంగెను ముక్త జీవధార !
 లేవోయ ! లే లే లే !

మోగేను నగారా !
 పొంగ జీవధార !

చిరదాస్యం పొరపాటు,
 పరప్రభుత దొంగ్లవేటు -
 లేవోయ ! లే లే లే !

మోగేను నగారా !

ని శీర్షం హిమశృంగం
 ని ఎద గంగాభంగం
 ని దేశం, నీదే, నీ
 భారత దేశం, మన
 భారత దేశం, ప్రజ
 లందరి కోనం !

నైరాశ్యం పెను రోగం,
 వేరాగ్యం జడ భోగం -
 లేవోయ ! లే లే లే !

మోగేను నగారా !

నీ మనస్సు సువిభాతం,
 నీ రక్తం జలపాతం !
 నీ దేశం, నీదే, నీ
 భారత దేశం, మన
 భారత దేశం, ప్రజ
 లందరి కోసం !

మత ఫేరం చెడు తంత్రం,
 మగత నిద్ర ఒక మంత్రం -
 లేవోయ్ ! లే లే లే లే !

మొగేను నగారా !

నీ గతమ్య మూలధనం,
 నీ భావి వనంతవనం -
 నీ దేశం, నీదే, నీ
 భారత దేశం, మన
 భారత దేశం, ప్రజ
 లందరి కోసం !

ప్రాభాత ప్రాంగణాన మొగేను నగారా !
ఈ భారత భువి పొంగెను ముక్త జీవధార !

- స్వాతంత్య రథం

అనవేరా భారత వీరా !
 అనవేరా నీ నోరార !
 అనవేరా 'స్వతంత్ర భారతం
 నా దేశ' మృని అనవేరా ! అనవేరా....

ముక్త రక్త గళ మెత్తుమురా !
 శక్తి వాక్యలం దొత్తుమురా !
 పటు శిరాన ఊన్నతము మక్కల ము
 న్నటుల నిలంబిడి అనవేరా ! అనవేరా....

కనవేరా భారత వీరా !
 కనవేరా నీ కనులార !
 కనవేరా భవ దంగణ తోరణ
 నట తృతాకల కనవేరా ! అనవేరా....

వివృత దిగంత ద్వారముల
 నవలోక ప్రాకారముల
 థగ థగిత నేతమృలు రవి శశి
 యుగళ మటులుగా కనవేరా ! అనవేరా....

క్రష్ణలి దరి దాకా
 నడచెదము గాక !
 చద లౌరుగు దాకా
 కదలెదము గాక !

ఆ కడలి, ఆ చదలు
 ఏక మగు దాక !
 చేయి చేయి హోయి నిడి
 చేరి ఏడిపోక !

కదలెదము గాక !
 నడచెదము గాక !

చీకటుల్ బెదరగా
 శృంఖలుల్ బెదరగా
 నీకు నే తోడుగా,
 నాకు నువ్వ కూడ రా -

కడలి దరి దాక !
 చద లౌరుగు దాక !

మన ప్రభుత, మన ఘనత
కొనితెచ్చ వరకు -
మన గాంధి, మన తండ్రి
మును నిలుచు వరకు -

కనులలో ఒక జ్యోతి
గళములో ఒక గీతి
మన మనసులో మెరయు
ఒక ప్రేమహేతి ! -

13

హీ భారత జన్మ !

స్వేచ్ఛ గగన వీథి విషారిణి !
స్వతంత్ర కిరణ స్వర్గారుణ
కంకణ కటక కలాపినీ !

భవ ద్వారిత వినయ హృదయ
ప్రవిషు లానురాగ మేము !
ఉదయాచల సానూజ్యల
పద పాటల తేజ మేము !

తావక సేవక జనతా
వికసిత చిత్తమోదమ్ము !
ప్రాభా తానిల శీతల
పక్షాంబల పరిమళమో !

కవి గాయక వైతాళిక
కంత కృమ గాన మేము !
దిశ దిశాంత నవ శకుంత
దివ్యగీతి కామృతమో !

ఇది స్వతంత్ర భరత శాంత
సమర విజయ సమ యోదయ
మిదె జగతీ కల్యా ణో
తృవ తాండవ కలకలమో !

ఎత్తండీ ! ఎత్తరేం ? స్వాతంత్యపు జెండా !
ఎత్తవోయ్ ! ఎత్తు, ఎత్తు ఆకాశం నిండా !

కే లూపుచు, తల ఊపుచు గాలిదారు లంట
మన జెండా, మనదే, వీరుల నెత్తురు పంట !
కొత్త వేడి, కొత్త వాడి భర తావని నిండ
ఎత్తవేం ? ఎత్తు, ఎత్తు ఆకాశం నిండా !
ఎత్తండీ, ఎత్తరేం ? స్వాతంత్యపు జెండా !

ఆర్ధ మత్తు, లహంకృతులు, అంధమతులు రాని
నిరుపేదలు, నిర్మాణగ్యలు, నిరంకుశలు లేని
కొత్త జగం, కొత్త యుగం భర తావని నిండ
ఎత్త మంట ! ఎత్తు, ఎత్తు ఆకాశం నిండా !
ఎత్తరేం ? ఎత్తండీ స్వాతంత్యపు జెండా !
కులం దాటి, మతం దాటి, కొద్ది గొప్ప దాటి
సమ ఫోగం, సమ ఖాగ్యం, సమ సంస్కృతి సాటి
కొత్త శాంతి, కొత్త కాంతి భర తావని నిండ
ఎత్తండోయ్ ! ఎత్తు, ఎత్తు ఆకాశం నిండా !
ఎత్తండీ, ఎత్తరేం ? స్వాతంత్యపు జెండా !

స్వాతంత్య రథం

శ్రీ హేశా హేశా ! ఓ హేశా హేశా !

నీహా రాద్రికి లంకకు నడుమ నున్న ప్రజలారా !
ఓ హేశా హేశా ! ఓ హేశా హేశా !

ఓ పురాణ వుణ్య ధరిత్రీ జనపద వాసులార !

వినరారా అందరు, మీ రందరును వినండి !

ఇది స్వతంత్ర దివసోదయ మంగళ నమయం !

ఇది భారత శాంతి నమర నుస్థిర విజయం !

ఓ హేశా హేశా ! భారతీయ ప్రజలారా వినరా !

వినరారా అందరు, మీ రందరును వినండి !

ప్రతి నగరం, ప్రతి పట్లీ, ప్రతి గృహమున్న,

ప్రతి హృదయం

వాకిటిలో జయశంఖా లొత్తండి !

కోస్తా, జిల్లా, బజారు, రస్తా, ఘాట్, బస్తి, చౌక్

ఇంటీంటూ మన జెండా లెత్తండి !

ఓ హేశా హేశా ! భారతీయ జనులారా వినరా !

వినరారా అందరు, మీ రందరును వినండి !

గత కాలపు మృత ఏరుల కథ లొకపరి తలవండి !

పర దాన్యపు అపవోన్యపు వ్యథ లన్నీ మరవండి !

చిదికి చివుకు జరశ జగచ్ఛకలమ్ముల చెరపండి !

భావి కాల ముఖ శాలల బ్రదుకులు పరపండి !

ఒహోహో ! భారతీయ జనులారా వినరా !

వినరారా అందరు, మీ రందరును వినండి !

రుజూ జరలు దులపండి, భుజం భుజం కలపండి,

‘అజేయులం, అమరుల’ మని అహం ఇంక నిలపండి !

‘ఈ రాజ్యం మనదే - మన కెల్లరకును నమ భోజ్యం’

అనే మాట నోట నోట అందించండి !

ఒహో ! ఒహో !

నీహ రాదికి లంకకు నడుమ నున్న ప్రజలారా !

- ‘స్వాతంత్ర్య రథం’

16

నీలపండీ దివి, నిలపం డీ భువి
 చలింపకుండా మన జెండా !
 చలింపనిది, ముచ్చలింపనిది ఈ
 జగత్తు నిండా ఒక జెండా !

నిలపండీ ...

ధురాశ, ధుఃఖము, విరాశ, సీరన
 ధుర్విష రోషము లిక రావ !
 ధరాలయమ్మున ధరిద్రతా, అ
 స్వతంత్రతా, రుజ లిక లేవు !

నిలపండీ

ప్రశాంత మానవ నిశాంతమున నవ
 రన స్వర్గమును దింపండి !
 నమృద్ధి, సంపద, సమరన సంస్కృతి,
 నమాన భోగము నింపండి !

నిలపండీ

అన్నాడు మన తండ్రి గాంధి !

అన్నాడు బుద్ధదేవా క్రీస్తు పైగంబ
రూ ప్రవక్తల కీడు, భారత బుధుల తోడు !

జంటింటిలో దేవు డుంతే

నీవు నేనూ నరుల మంటే

జగతి అంతా ఒకే సంసారమే కదా

ఎవడు హో చ్ఛేవడు లో వ్యాఘ్రాన్నాడు -

అన్నాడు మన తండ్రి గాంధి

నిలిచి పోరును పత్య మొకటే

గిలిచి తీరును ప్రేమ ఒకటే

భయముకన్నా వేరు బానిపత్యము లేదు

భరత జాతికి ధర్మ బల మిదే ఆన్నాడు -

అన్నాడు మన తండ్రి గాంధి

నారాయణ ! నారాయణ !
 మా పాలిటి తండ్రి ! నీ పిల్లల మే మెల్లా !
 నారాయణ ...

మత మన్నది నా కంటికి మన కైతే
 మత మన్నది నీ మనసుకు మబైతే
 మతం వద్దు, గితం వద్దు, మాయా మర్చం వద్దు
 నారాయణ

ద్వేషాలూ, రోషాలూ తెచ్చేదే మత మైతే
 కలహోలూ, కష్టలు కలిగించేదే గత మైతే
 మతం వద్దు, గతం వద్దు, మారణహోమం వద్దు
 నారాయణ

మత మన్నది గాంధీ జీవిత మైతే
 మత మన్నది లోకానికి హిత మైతే
 హిందువులం ముస్లిములం అందరమూ మానవులం
 అందరమూ సోదరులం
 నారాయణ

- ‘కొత్త కోవెల’

మృత్యంజయ ! మృత్యంజయ !
జయ జయ జయ ! జయ జయ జయ !

మృత్యంజయ మృత్యంజయ
నిత్య సత్య గుణాలయా !
మృత్యంజయ ! దయామయా !
మృత్యంజయ ! జయా జయా !

స్వార్థము దారుణ మైన
అర్థహీన మృత్య వైన
మోసము, ద్వేషము, రోషము
మూసి నేల మనన మైన
జరల జగ ద్యువన నరక
భవనమున నవ మంగళ
స్వరము నిండించే
సౌఖ్యము పండించే
మృత్యంజయ ! మృత్యంజయ !

ఏ ఆవేశము ముంచిన
ఏ ఆగ్రహ మూగించిన

పురుగు నరుడుగా మారెనో
నరుడు అమర్యడై తీరునో
ఆ అగ్రహా, మావేశ
మనుగ్రహించు మృత్యుంజయ !
మృత్యుంజయ ! మృత్యుంజయ !

- ‘రాజ మట్టం’

అది గదిగొ అదిగో! ఆ పైని ఆ పైని
అగుపించు నదె దేవళం -
అదియె మన యూత్రాశ్చలం! అది గదిగొ

బెదరులేకా, సుంత నిదురపోకా - వేగ
కదిలితే, సందియము వదిలితే -
అట కిష్కడ పోగలం!
అదియె మన దేవళం -
అదియె మన యూత్రాశ్చలం! అది గదిగొ

నత్య ధర్మ దయా శబిత్వములతో నిండి
ప్రత్యహము మనచేయ కర్మ లన్నీ పండి
శాంత సుందర మైన దేవళం, మానవని
ఫల సీది కది తావలం, విశ్వ
మానవని యూత్రాశ్చలం! అది గదిగొ

‘నాల్గు దిక్కుల నడిమి నాడు నాడుల నుండి
నర నారు అందరూ నడవండి, నడవండి!
మూల్గు సందేహమ్ము, మోసమ్ము, కుటీలత,
సీల్గు హింసయ వెనక విడవండి, నడవండి!
అది గదిగొ

‘రాజ ఘుట్టం’

క్రమ్యగా బతికితే గాంధీయగం - మనిషి
కడువు నిండా తింటే గాంధీజగం ! కమ్మగా

వరమార్థ మొక్కెలే గాంధీమతం
భయము విడనాడులే గాంధీహితం - మనిషి
భయము విడనాడులే గాంధీహితం ! కమ్మగా

భోగలోలత విడిన గాంధీవిధం
త్యాగరథ మెక్కితే గాంధీవథం - మనిషి
త్యాగరథ మెక్కితే గాంధీవథం ! కమ్మగా

మనిషి మర్యాదయే గాంధీధనం - బ్రతుకు
మారితే కోవెలగ గాంధీతనం - మనిషి
మారితే కోవెలగ గాంధీతనం ! కమ్మగా

తన కంతమున దాచి హోలాహాలం
తల నుంచి కురిపించి గంగాజలం
మనిషి శివు డవడమే గాంధీవరం - భావు
ననునరిస్తే చాలు మన మందరం ! కమ్మగా

- ‘కొత్త కోవెల’

శ్లీ పథికా ! ఓ పథికా !
 పదవా ఒకింత ఆగి ? నీ
 పయనం రవంత సాగి - ఓ పథికా !

నీ చివనాటి ఉషస్సులలో
 పూచిన స్వప్నము లేవో ఏవో !
 ఆ తొలి నాటి తమస్సులలో
 అలమిన తలపులు ఏవో ఏవో ! ఓ పథికా !

ఓ పథికా ! ఓ పథికా !
 అదిగో మరొక్కె మజిలీ !
 పదవా ఒకింత కదలీ ! ఓ పథికా !

ఓకటి వెఱుల కౌగిలిలో
 సోకిన వేదన లేవో ఏవో !
 ఆశ, నిరాశల లోగిలిలో
 చేపిన సాధన లేవో ఏవో ! ఓ పథికా !

ఓ పథికా ! ఓ పథికా !
 ఇదిగో నపీన జగతీ !
 ఇక నీ కనంత నుగతీ ! ఓ పథికా !

ధారుణి నీ వాక ధీరుడవై
తీరుచు మార్గము లేవో ఏవో !
కూరిమి నిండిన దేవుడవై
కూరుచు స్వర్గము లేవో ఏవో !

ఓ పథికా...

- ‘కొ త్త కోవెల’

మంది కృత మహాయుగం !
 ముందున్నది ముందున్నది
 ముందున్నది మందే, మరి
 మందే యువ మహాయుగం !

కలికాలం – మునలి మునలి
 చలికాలం – మనలి మనలి
 కొండ చిలువలాగ, పెద్ద
 బండలాగ దొర్లిపోయే !

బరువుల్లో దొరువుల్లో
 ఇరుకు ఇరుకు బిలముల్లో
 కునుకు జరశ కలికాలం
 వెనుక నడకల కుళీరం !

పీతలాంటి భూతం మన
 తాత్మీ తండ్రుల్లీ –
 రోత రోత రోత ! మంది
 ప్రాత ర్యాయ దావానం !

ప్రాత రుజ్య లాకాశం !
భావి మంది రావానం !

స్థీత జీవ ధౌత నాక
నేతలం విభాతలం !
స్థీత చలత్ ధౌత లసత్
బేతనులం నూతనులం !

మన కే మిక - మన కే మిక ?
మంది కృత మహాయుగం !

- పల్లీకీ

24

ఇది మాత్రం ఇది మాత్రం
 ఇది మాత్రం నిజ మనవోయ్
 వికసించే విధానమున
 మకుటధారి మానవు డని! పదవో యిక

- ‘కొత్త కోవెల’

రావోయి వెనుదీయ నేల చెలికాడా !
 కట్టికి రా నేల కా లిడగ వెర పేలా ?
 మునిమాపు స్వప్నముల ఏరికానగ
 ఏరి కారకో, ఎందు కొరకో !

రా రమ్ము రా రమ్ము చెలికాడా !
 దిగి రమ్ము విడి కలల జాడ
 రమ్ము నడయాడ సామాన్య
 జనులు తిరుగాడు వాడ

ఓత్తండి జీవన శంఖము !

ఎత్తండి లీవిగ శీర్షము !

ఇటు సేతువు, అటు హిమగిరి,

ఈ నడిమిదే మన న్వారము ! ఒత్తండి...

జయ మని, నిర్ఘయ మని, ఈ

జగతి మంగళ మయ మని బత్తండి....

అత్తమిలు కనులందు ప్రాకగ

కొత్త మాపుల తీగలు

సత్త వెడలిన మేన దూకగ

కొత్త నెత్తురు వాగులు

బత్తండి....

గంగ దరి, యమున దరి, కృష్ణా

గౌతమిం సహ్యజూ తటుల, క

శింగ సాగర తీరములను, అ

రేచి యాంబుధి కూలములను

కోటి భుజములు కోటి చేతులు

కోటి చేతులు కోటి భుజములు

గిరుల శిరముల వంచు నరరే

రుసురుల తెరువుల మలచు నరరే -

జయ మని, నిర్భయ మని, ఈ

జగతి మంగళ మయ మని

ఒత్తండి....

ఇల్లు వాడా పల్లి నగరం

కశ్చ తెరచుక చూచు భఇరే !

మిల్లు గనులూ కారుభానాల్

ఒశ్చ విరుచుక లేచు భఇరే !

ఎల్లెడల సే ఆరములలో

ఎల్లెడల ఆరామములలో

జోరు జోరున అహోరాత్తం

హోరు హోరున అహోరాత్తం

పారగా పరవశ్చగా దు

ర్యార భారత కర్మధార -

జయ మని, నిర్భయ మని, ఈ

జగతి మంగళ మయ మని

ఒత్తండి....

- ‘మహా మేళనం’

క్రలవండీ చెయ్ చెయ్ - కలవండీ
 వదిమందీ బుజం బుజం కలవండీ
 చెయ్ చెయ్ కలవండీ

కలిసుంటే మనం మనం, మనం మనం కలిసుంటే
 వనిచేస్తే క్షణం క్షణం, క్షణం క్షణం వని చేస్తే
 అందరికీ నుకం నుకం, నుకం నుకం అందరికీ!

కొండ రాళ్ళ పగల గొట్టి కోన చదును చేద్దాం
 కోనలంట దారి తీసి గోదారులు వేద్దాం
 కొండ కోన లొంగ దీసి కొల్లలు పండిద్దాం !

కోడికన్న ముందు లేచి కూతెట్టును ఘాక్కరీ
 కూడు గుడ్డ వౌద్దా మరి కునుకు తుంటే సోమరీ !
 పాడుకుంటు వని చేస్తే వది మందికి లాహిరీ
 అడుకుంటు వని చేస్తే అనిపించదు చాకిరీ !

కలకత్తూ కాళ్ళిరం కాళీ కన్యాకుమారి
 కలిపేద్దాం రైలుదారి కాన కోన రహాదారి
 కానొద్దాం భూమంతా ఏమానాల బైలుదేరి!
 కలవండీ చెయ్ చెయ్ !

- 'కొత్త కోవెల'

ప్రోత్త కోవెల కొత్త కోవెల
 నాలు దిక్కుల నడిమి ఈ ఇల
కొత్త

మానవా, నవ మానవా!
 నీవు నిలిచిన నెలవే కోవెల
కొత్త

నీ దయాపు కణమ్ము లోలికే
 నీ శ్రమాంబు రుఫరమ్ము చిలికే
 ఎదల లోపల, ఎదల వెలుపల
 పదము పదమున పసిడి కోవెల!

కొత్త

నీ విలోకన దీపమాలిక
 నీ సుహోన విలాస పాళిక
 అవతరించిన, అందగించిన
 అడుగు అడుగున అలరు కోవెల!

కొత్త

- ‘కొత్త కోవెల’

జనీ ! నవ జీవన దాయినీ !
కరుణా రన వాహినీ ! సరన కళా మోహినీ !

సుందరములు కనువిందులు మని గణ
బృందార్చితములు నీ చరణమ్ములు
కుంద వకుళ మందారమ్ములతో
డెందమ్ముల కూరిచి పూజింతుము
జనీ ! ...

ఎల్లయఫుడు బీకటి వెలుగులలో
ఎల్ల లేని సుఖముల సిలువులలో
తల్లి నలుగు నీ నిసువుల బ్రతుకుల
చల్లని నీ చేయి నిమిరి సాకుమా !
జనీ !

నీ అడుగుల కడ నిలిచి జనీ !
నీ అనుమతి తలదాల్చి జనీ !
జనీ ! నవజీవన దాయినీ !
జనీ !

30

రండి దయచేయండి పెద్దలు

పండితులును రనజ్ఞులు

పుండరీ కాననముపై కొలు

వుండె భారతి ఈ సభ !

రండి

దూరముల చేరువల జీవిత

భారముల సుమ హరములుగా

కూరిచిన నట గాయకులు కై

వారములు గావించి రీ సభ ! **రండి**

పసిడి కిన్నెర వీణ తీగల

మిసిమి వ్రేషులు మనలగా

రస ధునీ మాధురులపై పర

వశముత్తై ఎద లూగు నీ సభ !

రండి

ప్రొల కొలువున అందియలు కడి

యాలు కంకణ కింకిణుల్

లోల గతి మొరయింపగా హృద

యాలు హయి నటించు నీ సభ ! **రండి**

అ దిశాంతము తాకి
 ఈ దిశాంతము సోకి
 అదిక్త్తి ! నీ కపాల మాల !
 ఆ హృదంతర మందు
 ఈ హృదంతర మందు
 ఈశ్వరి ! నీ వరణ లాస్య శాల !
 ఆ దిశాంతము వేల్చి
 ఈ దిశాంతము కాల్చి
 కాళికా ! నీ నిటల నేత్ర కీల !
 ఆ హృదంతర మంటి
 ఈ హృదంతర మంటి
 అంబికా ! నీ దర స్నేర లీల !
 ఆ దిశాంతము బెదర
 ఈ దిశాంతము బెదర
 బండికా ! నీ భ్రూ విభంగ హోల !
 ఆ హృదంతర మాని
 ఈ హృదంతర మాని
 నా తల్లి ! నీ కృపాంభోది వేల !

మొదట తోచె పొద పొదపై
 తొగరు గన్నేరు
 పిదప తోచె తోటంతా పిండిన
 కుంకుమ నీరు
 అవల తోచె దూర నిశా రథ్యల
 వక్రపు హోరు
 అంత చరమ శిఖరి నిలిచె
 ఎర నెరని తేరు

దిగి రా తేరు ! భగవతి ! దిగి రా తేరు !
 జగదంబా ! జగద్ధాత్రి ! దిగి రా తేరు !

మండు కాగడాల బారు మండు నడువ మహంకాః !
 దిగి రా ! దిగి రా !
 రక్త వనన, రజత దశన, రక్త చలత్ దీర్ఘ రనన !
 దిగి రా ! దిగి రా !
 కూరమతీ ! రుద్రగతీ ! కురవక మాలా ధారిణి !
 దిగి రా ! దిగి రా

రక్త రోహిత రనన రజత దశనవునునై
 రక్త మయ రంగములపై భగవతీ !

ముక్క కబరియు కావి మునుగులో విడి రేగ
రక్క మయ రంగములైపై భగవతీ !

దిగి రా ! దిగి రా !

ఒక్కవరి ఉత్తంగ వరమగిరి వేదిషై
ఎక్కు నీ ఖడ్డము తళుక్కు మనిషించి
ఉద్ధత శిరస్తాణ ధారిణీ - దిగి రా !
ఉజ్జ్వల తటి దృవన వాసినీ - దిగి రా !
అంగుగు పెట్టు మహంకాళి - అగ్రహించి రణభూమి !

(వైనాతో యుద్ధ సమయంలో వ్రాసినది)

శాంతి శాంతి శాంతి !

శాంతింపుము తల్లి ! మా పాలి కల్పవల్లి !
కాలాంత భయద రూపము గని
జగము లదరె తల్లడిల్లి -

దిగంతాల మందహస మల్లీ నవ
లతాంతాల మాలిక లల్లి
దివ్య మోహన రూపము
చూప వేమి తల్లి !

జగ మైల దయా శిశిర మథా భరిత
కటూ క్షేత్రంముల చల్లి
శాంత సుందర మగు రూపము
చూప వేమి తల్లి !

నీ కన్నులలో నిండే నెన రేదీ తల్లి ?

మా కిక చూపకు మహిషాసుర మర్మన రౌద్రం !
చల్ల నాయైనా ఇక నీ ఊలము తల్లి!
నలలితము నీ రూపము చూప వేమి మళ్ళీ ?

జయ జన్మి ! జయ జయ జన్మి !
 ప్రపియతమ భారత ధాత్రీ ! నేత్రీ !
 జయ జన్మి ! జయ జయ జన్మి !

జయ తుషార సిత కోటీరా !
 నదీ నదాయత గళహారా !
 జయ మదీయ హృదయాగూరా !

జయ జన్మి !....

జయ శ్యామల శాచ్వల చేలా !
 కునుమ లతా కుంతల జాలా !
 జయ మదీయ వాంభా వేలా జయ !

జయ జన్మి !....

జయ నహాను నర నారీ కోటీ
 మనః కునుమ మంజరీ గళ నృథు
 రురీ స్నపిత పద యుగ్ంశా జయ !

జయ జన్మి !....

35

నిలుపుమోయా తమ్ముడా నీ జెండా
నీహార శిఖర కోటీరపు తురాయిగా !

తరుణ మార్కాండ మండలమునకు నెదురుగా
పరిపంథి తిమిర హృదయములకే బెదురుగా
నిలుపుమోయా

ఆశాంత సీమాంతరము లదర పిలువగా
దేశీయ హృదయశయమ్ములకు చలువగా
నిలుపుమోయా

గగన నందన వనీ పవనంపు టల గాగ
ఎగసి వదలంటు కలకాలంపు కల గాగ
నిలుపుమోయా

జ్ఞగ దంతర దేశ దేశ
 జనులారా వినరా ?
 వినరా ఇక వినరా ? - ఇక
 వంత లేదు చింత లేదు -
 శాంతి శాంతి శాంతి శాంతి !

కాటకముల నలిగినారు -
 బూటకముల కలిగినారు
 వేడి వేడి నెత్తు తేళ్ళ
 ఓడిచి ఇన్నాళ్ళ మిఱు

ఆన లేవి అంసమ్ముల
 మోసికొనుచు మనినారో ?
 కోరిక లెవి గుండె గుండె
 తోరణాల కూర్చునారో ?

అర్థ రచిత మహంకార,
 మంధ ప్రభుల నిరంకుశత
 వ్యర్థ నాశ కారణము, ల
 నర్థము లని గ్రహియించే

ప్రపంచారా వినరా ?

వినరా ఇక వినరా ? - ఇక
ప్రపంచాస్వామ్య లోకమ్యున
శాంతి శాంతి శాంతి శాంతి !

జగ దంతర దేశ దేశ

జనులారా వినరా ?

వినరా ఇక వినరా ?

జ్ఞయ మాయె విజయ మాయె ననుము
 గళ మైత్రుత్తి కాహాళి,
 అయు తాయుత దేశ దేశ
 నర మందిర గేహాళి !

అధికార మథుర కాలము
 అతిహాయ మర్థ మత్తత
 పృథివీతలి మాయ మాయె
 రణ హింసోన్మృతత !

గదులై విడి, అర్లై చెడి
 కలకాలపు లోగిలి
 కదియించె ప్రతీచి, ప్రాచి
 కలిపి ఒక్క కొగిలి !

నిరుపేద పురుగు బానిసీడు
 తిరుగు పాడు లోకము
 పరువెత్తె; ప్రజావహికి ఇంక
 నవ మంగళ నాకము !

- ‘రాజ ఘుట్టం’

ఆంధ్ర గేహళి

జయ జయ మహాంధ్ర
జవయాత్రీ! శభదాత్రీ!

మహాంధ్ర జవపికి అరతు లెత్తుతూ, తెలుగు వేల కీరు
తెచ్చుల్ని, తెలుగుల బ్రతుతు బాటల్ని కళ్ళకు కట్టేటు వర్ణించే
పాటల కూర్చు ‘అంధ్ర గేహళి’. తెలుగు జాతి జీవవాచిక
అద్వం పద్ధే పట్టెవాండ్ర పాటలు (పదవ వాళ్ళ పాటలు),
పాలం పాటలు (గ్రామికుల పాటలు), వేదుక పాటలు (పండుగ
పాటలు) వందివి గ్రుచ్చెత్తివ ఖండం ఇది. ఇందులోహ చాలా
భాగం ‘గొతమి’, ‘ఏడాది పాడుగువా’, ‘వేషుకుంజం’ వంటి
క్రైష్ణవాచికల మంచి, గాయపి గాయమల వోట్ బుక్కుల
మంచి తీసికావువే.

నేటి నుండి ఏనాటికి
 వీటి తలుపు మూయకు !
 కోటి మంది వచ్చినా
 బో టున్నది లోన -

ప్రతి రోజు వత్సరాది
 ప్రతి మనిషీ ప్రేమాతిథి
 వచ్చిన అతిథిని మాత్రం
 ఎచ్చటికీ పోసీయకు !

చెదరసీకు పెదవులపై
 చిరునవ్యల స్వాగతం
 అరసీకు కనుచూపుల
 అనురాగపు ఆహ్వానం

ఎంత చిన్నదో లోకం !
 ఎంత పెద్దదో హృదయం !
 ఇన్నాళ్లూ ఎరుగవ
 ఈ తీయని నత్యం ?

జ్ఞయ జయ మహంధ్ర జనయైతీ!
 జయ జయ మహంధ్ర జనయైతీ!
 జయ జయ ప్రియతమ భారతధాత్రీ
 వుత్రీ! శభదాత్రీ!

శ్వాముల నవ సస్యంబరా!
 కోముల నుమవల్లి చికురా!
 కదళీ రసాల లాంగలీ చల
 చ్ఛద మృదు లానిల చామరా!
 సుంద రాతినుందర వసుంధరా! జయ

నీ పూర్వ చరిత స్వరియించి,
 నీ భావి ఘనత దరిసించి,
 ఇటు మంజీర, అటు వంశధార
 ఎలుగెత్తి నిన్ను కీర్తించు
 కబరీ కాశ కదంబము లూగ
 శబరీ పెన్నలు నర్తించు
 మరి మరి కృష్ణ గోదావరీ
 రఘురులు తల లూపి హర్షించు జయ

ఎల్లర కోర్కులు నిండు ననీ
 ఎల్లర మొక నంసార మనీ

అటు తెలంగాణ, ఇటు కళింగాన
 అట నట కోస్తా రాయలసీమల
 ప్రత్యాంధ మందిర గేహాలి, న
 ర్వదా ప్రొగు నీ మంగళ కాహాళి ! జయ

శ్రీ విశాల మానవతా నమతా
 సాధనమే మా మనోరథం
 భావి లోక కల్యాణ నుస్థిర
 స్థాపనమే మా దృఢ శపథం ! జయ

ఒక అడు గేనీ చెదరనీము
 ఒక త్యష మేనీ వృథా కానీము
 శ్రీ రస్తనీ, శభ మస్తనీ,
 శాంతి రస్తనీ దీవించు ! జయ

ఓ విశాలాంధ్ర జనులార కనరా !
 ఓ సారి నా మాట చెవులార వినరా !
 మన జూతి మన నీతి మట్టి పా లాయె
 మన చేత మన వ్రాత నగుబాటు లాయె !

ఇన్నాళ్ళ స్వార్థాలు ఇంక మానండి
 ఎన్నెన్నో భేదాలు ఇక మరచి పొండి
 ఒక నాటి ఘనతకై ఉచ్చిపోకండి
 ఇక నైన మన జూతి హితము చూడండి !

పదవి పట్టాలకై పడి ఏడ్వకండి
 పదవికే పద విచ్చ ప్రతిభ కనరండి
 రే యనక పగ లనక చేయి చేయా కలిపి
 మాయ నిద్దుర మాని మంచి కృషి చేయండి !

కోరికల స్వాప్నాల తోరణా లల్లండి
 గుండె లన్నో ఒకే దండగా గుచ్ఛండి
 మన కున్న బంగారు బండారు నేలపై
 మన ఏటి వలి నీటి వట్టి తిప్పండి

గనులలో వనులలో కారుభానాలలో
 మన కండరాల్ కరగ పనులు చేయండి !
 భయ మేది హిం సేది పరపీడన మైంది
 నయ మార్గమున నదా నడవి బ్రతకండి !

ఎల్ల ఎల్లలు కరగ ఎల్ల కల్లలు నురుగ
 ల్లన్ని మన అంధ స్వర్గమే కట్టండి
 మన తల్లికిని తల్లి మన కల్పవల్లి
 మన భరత జనయైతి మహిమ నిలపండి !

జయ మాంధ జయ మాంధ జనయైతి జయహో !
 జయ మాంధ జయ మాంధ జనయైతి జయహో !!

40

జయ మహంధ్రజననీ! జయ మహంధ్రజననీ!
 జయ భారతజననీ ప్రియపుత్రీ! శుభదాత్రీ!
 జయ మహంధ్ర....

నీ ఒడి ఉయ్యల లూగి
 నీ విడు అమృతాలు త్రాగి
 నీ మడి నోరార నేరిచ్చ
 నిలిచిన అనుగులము!
 కోటి కోటి గుండెల మం
 గళహసరతి ఇదిగో!
 కోటి కోటి గొంతుల కై
 వార గీతి ఇదిగో!
 జయ మహంధ్ర....

పాడేనా తెనుగు ఏషణ పాడాలి!
 పండేనా తెనుగు బేనె పండాలి!
 మన మావి తోట తోపుల వయ్యాళి
 మన ఏటి అలల మూపుల సవారి
 మన కేం? మెయి మెయి తాకుచు పైరగాలి
 తెనుగు నేల మూల మూల తిరగాలి!
 జయ మహంధ్ర....

తరలి రారమ్మా !

గౌతమి, మంజీర, ఓ నాగావీ, ఓ వంశధారా,
తుంగభద్ర, పినాకినీ, జత్తుంగ భంగా కృష్ణవేణీ!
తరలి రారమ్మా !

మరుగులా ముత్యాల చెరగుల

తరగ మడతల పావడాతో

తురిమి సిగలో రెల్లు పూ మం

జరులు ర్ఘురులో సోయగముతో

తరలి రారమ్మా !

అవలి దరి ఎలమావి తోపులు

ఇవలి దరి వరిచేల కోపులు

అవల ఈవల చూచుచు, తల

లూచుచు రాయింబ నడకల

తరలి రారమ్మా !

గోదారీ జోతలో ! పాదాల జోతలో !

మా తల్లి గోదారీ మా లబ్ధి జోతలో !

పడమటింటి కోన బుట్టి
పల్లాలా అడుగు చెట్టి
పాపికొండ లోయ గొట్టి
బద్రాది దాపులో
పటీనం సుటు బెట్టి,
కోటి సీమ తోపులో
పాయ పాయ లైనావా !
పాడి పంట లిచ్చావా !
పైడి పంట లిచ్చావా !

గోదారీ

పాలపెట్టి, గువ్వజంట,
పావరాయి కూత లంట !
ఆవ లొడ్డున, ఈవ లొడ్డున
తెల్ల రెల్ల పూత లంట !
అద్దరినీ, ఇద్దరినీ
పెరుసేల కోత లంట !
సూనుకుంట మెచ్చావా
రానుకుంట వచ్చావా ?

గోదారీ

- ‘గూతమి’

త్రావ తాన తందాన - తాన తందాన

ఆంధ దేశమున అయ్య లందరూ దానకర్ణు లండీ
ఆంధ దేశమున అమ్మ లందరూ అన్నపూర్ణ లండీ

అది గది గదిగో తెలుగు తల్లి మన పాలి కల్పవల్లి
అది గది గదిగో తెలుగు తల్లి అందాల పాలవెల్లి
దక్కిణ దేశపు ధాన్యలక్ష్మి మా తల్లి తెలుగు తల్లి
అక్షయ నంపద కాలవాల మిం అమ్మ తెలుగు తల్లి

ఆ తెలుగు తల్లి మెడ తారహారమే గొతమి గోదారీ
గోదావరి ఒడిలోన కులికే బిడ్డ కోనసీమ
పాణి వంటలూ పైడిరానులూ నాడు కోనసీమ

కొబ్బరి తోటల దారులూ	నై
పోక తోపులూ బారులూ	నై
వచ్చ వచ్చనీ పైరులూ	నై
వనస్మా అరటీ తీరులూ	నై

దేవలోకపు పూవు తోటలకు
ఊడు కోనసీమ, జోడు కోనసీమ

అది గది గదిగో తెలుగు తల్లి మనపాలి కల్పవల్లి
అది గది గదిగో తెలుగు తల్లి అందాల పాలవెల్లి

దేశ దేశాలకు రాణిరా సై
కళల కెల్ల రాజధానిరా సై
తెలుగు భాష దివ్యవాణిరా సై
తెలుగు వాడె అభిమానిరా సై

- ‘గొతమి’

ఎయ్యరా ఏసెయ్యర గడ
తొయ్యరా తోసెయ్ పడవ
గోదారీ మేట ఏసెరా !

ఆ కాడ లంకరా, ఈ కాడ వంకరా
కొవ్వాడ గౌరవంకరా -
చిరుగాలి తోలెరా, తెరబాప ఇప్పరా !

ఆ - కోరంగిరేవూ, తూరంగి మావూ
అడుంగి అలిసుం దది రొయ్య, అది జెల్ల,
అది బొచ్చి - ఆడ వల ఎయ్యరా, ఇది ఇలన,
ఇది పొలన, ఇది గిలన - ఈడ వల ఎయ్యరా !

సిన్నమ్మ గంపలోకి సేట్తెత్తి పొయ్యరా,
సిట్టమ్మ తట్టలోకి బుట్టెత్తి పొయ్యరా !

బలే - వాలు కళ్ళ దానికైతె వాలువ లిచ్చెయ్యరా,
జారూ జడ దానికైతె సందువ లిచ్చెయ్యరా !

మల్లాలూ నత్తి కైతె, రెల్లు పూల గుత్తి కైతె,
ఎన్నెల పూవత్తి కైతె ఎన్నేనా ఈయరా !

జోరు సెయ్ బారు సెయ్
కోరంగి రేవుకీ, కోటిపల్లి రేవుకీ

మావీ తోటా కాడ మల్లమ్మ కూకుంది
పోనీరా !

కొబ్బరి తోట కాడ కోటమ్మ కూకుంది
పోనీరా !

నా ఇంటి ముంగిల్లొ నా పెళ్లాం నిల్చుంది
పోనీరా !

నేవలు సెట్టెక్కెస్తాయ్ - కోపం వొచ్చి !
 సేతికి మిసా లోస్తాయ్ - మొగతన వొచ్చి !
 సింత బౌర్లో నావ సిక్కడిపోతుంది -
 సిగ్గాచ్చి !

లిల్లే ! లేలిల్లే ! లిల్లే ! లేలిల్లే !
 ఇల్లాగే కూనుంటూ పిల్లాచ్చిందాకా !

జెలకొంకు, మట్ట గిడును
 సేదు పరిగె, రోయ్యాఫీను
 ఇసిక దొందు, బొమ్మిడాయి
 ఎయ్యరా ! వల ఏసెయ్ ! ఎరి పీమగా !
 సీకటయే లోగా ఎదవ నారిగా !

లిల్లే ! లేలిల్లే

తాను పాము నా గుందీ దాని జడ !
 కాటేస్తే సస్తావూ - ఎయ్యరా గడ !
 మొగిలి పొత్తు నా గుందీ దాని మెడ !
 పొడిగాడితే ఏడుస్తావ్ - ఎయ్యరా గడ !
 ఎనక నుంచి నూస్తేనే ఏడు పొన్నుంది -
 దాని జడ, దాని మెడ ! ఎయ్యరా గడ !

లిల్లే ! లేలిల్లే

ఎలెస్సు! ఉలెస్సు! ఉ...
ఎలెస్సు! ఉలెస్సు!

గుండెల్లో నిండాలి కులాసా !
 ఉండాలీ మనసులో దిలాసా !
 ఎలెసా అంటూ నావ
 అలలమిాద వదలాలి !
 ఓతెసా అంటూ నావ
 గాలిదారి కదలాలి ! గుండెల్లో....

గాలికి కోపం రాసీ,
 కడలికి వైరెత్తసీ !
 గాలి కడలి ఏకమై
 బైలంతా రేగసీ !
 గాలి జూలు పట్టేదీ,
 కడలి నడ్డగ ద్రాక్షదీ
 కనపడని నరం గొకడే
 కనపడని నరంగు ! గుండెల్లో....

పీకటో వెన్నెల్లూ విలికే దెవరు ?
 సీళల్లో దారుల్లు నిలిపే దెవరు ?
 అసలు పడవ నడిపేదీ,
 అవలి ఒడ్డు చేర్చేదీ
 అగపడని నరం గొకడే
 అగపడని నరంగు ! గుండెల్లో....

వినవమ్మా చెల్లెలా !

గుణభద్రా ! తుంగభద్ర !
వినవా నా చెల్లెలా ?

గంగా యమునల తోడు,
గౌతమికే సైదోడు !
తుంగభద్ర నిలుచు నాడు
బంగారపు వీడు !

వినవమ్మా....

గాలులా ఊయ్యాల లూగు
వేళలు చనె నమ్మా !
బాలవై నయ్యట లాడు
ప్రాయ మేగె నమ్మా !

వినవమ్మా....

పోయిన జీవనం మళ్ళీ
పొందవు నుమ్మా చెల్లీ !
ఈ ఇల పండించుటయే
నీ ధర్మము తల్లి !

వినవమ్మా...

పొంగవు, ఉప్పాంగవు కడు
పుణ్యశీల ! దయాలోల !
రంగ దాంధ్ర కర్ణాట ధ
రాంగన ముత్యాల మాల !

వినవమ్మా....

- ‘ఏడాది పొడుగునా’

ఎయ్యరా ! అడు గెయ్యరా ! ఎయ్ !
ఎయ్యరా ! అడు గెయ్యరా ! ఫాయ్ !

ఎయ్యకుండేం? ఎయ్యకుండేం?

ఎయ్యకుండే మించిపోతది -
మించిపోతేం? మించిపోతేం?

ఏరులాగ కాలం ఎళ్ళి పోతది -
 ఎళ్ళిపోతేం? ఎళ్ళి పోతేం?
 ఎళ్ళిపోతే మళ్ళీ రాదు
 ఏటికన్న దురుసైన బతుకు
 ఏటికన్న ఇలవైన బతుకు

ఆవ లీవలికి కాలవలు తవ్వాలి
 అందాల కృష్ణమ్మ చేతు లల్లె
 అందాల కృష్ణమ్మ సాగితే శోగాలి
 మందంగ కెరటాలు అందె లల్లె
ఎయ్యరా....

పంట కాలవలు బీళ్ళకు
 ప్రాణాలు వరిమళ్ళకు
 పాయనమే మన తిళ్ళకు
 బంగారం మన ఇళ్ళకు
ఎయ్యరా....

పైరు కోక కట్టి నేల
 పచ్చగ ఉండాలి
 దారి పొడుగునా దివ్యేల
 తోరణాలు వెలగాలి
 వాట మైన యంతరాలు
 నిటుగ తిరగాలి !
ఎయ్యరా

50

ତୋର ତୋରଗା କା ଦେଖିବୁ
ଦୋର ଏଲ୍ଲାଟି ଲାଗଂଦେନ୍ !
ତୋର ତୋରଗା ବବୁ ଦେଖିବୁ
ବରୁ ଏଲ୍ଲାଟି ଲାଗଂଦେନ୍ !

ఎంకయ్య ఏం జెయమంటావు ?
కంకర మిదా కా శ్రీడుస్తాయ !

కడవల తోటీ నీళ్ళోనీ
కంకర గింకర తడి పేదాం !
కడవల తోటీ సెమటోనీ
వంకర టీంకర నరిచేదాం !

వని చేస్తే వది పైసా లొసాయ-
వగలంతా నూరీడు మేట్టీ!
వని జేస్తే వది పైసా లొన్నే -
రేతిరి సెందర వంక జోన్నీ!

ఓరా ! ఓరా ! మన్నోళ్ళబ్యాయ్
ఓరా ! ఓరా ! మన్నోళ్ళ మబ్యాయ్

గుమ్మంకాడ పెళ్లం పిల్లా
కూకుంటారు మన కోనం -
దమ్మిడి గిమ్మిడి పైసా గియిసా
తెమ్మంటారు పిల్లా జెల్లా !

ఎయ్యరా సిన్నో డెయ్యరా !
ఎయ్యరా ! నీ జీరు గాలా !
ఎయ్యరా ! నీ బారు కూలా !

51

తెల్లవారక మున్నె కళ్లు తెరిచీ - కళ్లు తెరిచీ
కళ్లు తెరవక మున్నె ఒళ్లు విరిచీ - ఒళ్లు విరిచీ
పరమ శివ కీర్తించు మరి మరీ మరి మరీ
మన స్వర్ష ముఖరీ, ఈ స్వర్ష ముఖరీ !

మా అయ్య అడుగు తామర నిండి పొరలేటి
మకరంద లహరి మన స్వర్ష ముఖరీ
మన స్వర్ష ముఖరీ

జూన ప్రసూనాంబ వల్లనో మది కరిగి
కాన కోనా పొరలి కరుణా నుధా రుథరీ
మన స్వర్ష ముఖరీ

- ‘శవశైత్ర యాత్ర’

పురహా ! హార ! వికన్యర దృక్చర ద్వయో
దార ధారర వంశధార !

లోల కరముల, విలులి తాళి రవముల నెత్తి
వేగుబోకు మున్న
వేయి విధముల నన్న
పే రెత్తురా, పిలుచు నోరా !

నీలగళ ! నీ చరణ యుగళ నీరజ గళ
న్నథు ధారరా వంశధార !

క్రోలు కొలదీ, మునిగి తేలుకొలది మనసు
తాళనేర్యదు, బాళి
నోర్యజాలదు హారా !
కైలాన గిరి ఎంత దవ్వురా !

- ‘ప్రిముఖ లింగం’

క్రుల దొక పల్లె - అది ఏదైతేనేం ?

తెలుగు నాట ఉంది - అది యాడుంటేనేం ?

ఉళ్ళో పదిమంది చెమటోడ్చె వారైతే

ఉళ్ళో పదిమంది కలిసుండె వారైతే

అది ఏదైతేనేం ? అది యాడుంటేనేం ?

కాలువ ఒడ్డున ఒదిగి సీడ చూసుకొనేదో

చేల నడుమ పడుచులాగ చేయెత్తి పిలిచేదో

కొండ పక్క నిలిచేదో

తోట వెనక కాన్ కాన్ తొంగి తొంగి చూసేదో

ఎదో ఒక పల్లె - అది యాడుంటేనేం ?

కష్ట సుఖాలూ కలుములూ లేములూ

కలిమి లేములూ కరువులూ బదువులూ

ఏ వోచ్చిన గానీ ఎండ్లై హనలై

ఎదురొచ్చిన గానీ వెన్నైలై చీకటై

నిలబడె నా పల్లె చిరకాలం నుండి

అది ఏదైతేనేం ? తెలుగునాటి పల్లె

అది యాడుంటేనేం ?

‘ఎడాది పొడుగునా’

తెల్లారక మునుపే మా
 పల్లియ లేస్తుంది !
 పల్లెలోన ప్రతి ఇల్లు
 కశ్చ తెరచి చూస్తుంది !

చల్ల తరిచి తరిపి వెన్న
 గొల్ల పడుచు తీస్తుంది !
 ఘుల్లు ఘుల్లు మని అందెల
 నందడి వినిపిస్తుంది !

కృరి అవ పొదుగు కరిగి
 కడివెడు పాలిస్తుంది !
 జురు మంట త్రాగ మంటు
 తల్లి పీల్ల కిస్తుంది !

తురు మంటు వాడ లేగ
 దూడ ఉరక లేస్తుంది !
 మర్రిచెట్టు సీడ అల
 మంద అగి చూస్తుంది !

వానదేవుడా ఓ వానదేవుడా !

రాణతోను రావయ్య వానదేవుడా !
రాజు లాగ రావయ్య వానదేవుడా !

మిన్నంతా నీ తెరు వాన దేవుడా !
మేఘాలు గుర్రాలు వానదేవుడా !

మెరుపులైతే జెండాలు వానదేవుడా !
ఉరుములైతే బాజాలు వానదేవుడా !

దగ పుట్టి భూదేవి వగరున్న చూస్తుంది !
కడుపులోని పంటలు పైకి తీసి ఇస్తుంది !

జాలి పుట్టి రావయ్య వానదేవుడా !
బల్లన్ని నీ రియ్య వానదేవుడా !

ఏళ్ళకి కాళ్ళాచ్చి మళ్ళ పైకి పొకాలి !
చెరువులకీ వాళ్ళాచ్చి నేల పైకి దూకాలి !

- ‘ఏడాది పొడుగునా’

ఏరువాకమ్మకీ ఏమి కావాలి ?

ఎర నెరని పూల మాల కావాలి !

ఏరువాకమ్మకీ ఏమి కావాలి ?

ఎరుపు తెలుపుల మబ్బు తెండ కావాలి !

కావు క్రుచ్చుకొని గట్టున నిలవాలి !

కొడుకు మేడుచ్చుకొని కొండ దున్నాలి !

బనవన్న తల ఊచి పాటు చెయ్యాలి !

పాలేరు పండించి పండుకోవాలి !

ఏరువాకమ్మనూ ఏమి కోరాలి ?

గరిసెలందూ కొత్త సిరులు నిండాలి !

కొట్ట లోపల కొత్త కొలుచు నిండాలి !

నట్టింట మహాలక్ష్మి నట్టు వాడాలి !

పాడి పంటలు కోరి పరవశించాలి !

- ‘ఏడాది పొడుగునా’

ఏం సొగపో ఈరమ్మది !

ఏం సోయగ మిారమ్మది !

కందిరీగ వంటి నడుం !

కదురు లాంటి ఒట్లు !

మందంగా గోవులాగ

మళ్ళదారి నడుస్తుంటే

మలుపుదారి నడుస్తుంటే

ఏం అందం - ఏం చందం !

గట్టు కవల అరక దున్ను

అయ్యకు బువ్వుట్టుకునీ,

వట్టిడు కాటుక కళ్ళకు

పుట్టెడు పూ లెట్టుకునీ,

ఈర మైడు తుంటే -

పైరు చేను చూసి చూసి

వరవశమై ఊగేది

శిరను వంచుకునేది !

పైరగాలి పరదాగా

వడుచుబుగ్గ నిమిరేది !

ఏం వోయర మిారమ్మది !

ఏం సోయగ మిారమ్మది!

సెనగవూలు తురీమీ - అవి
 సిగపాయల పైట్టుకునీ
 సెనగకౌయ చిదిమిా - అది
 సిలిపిగ నోట్లేనుకునీ

 అవుకు నీ రెట్టేదీ
 అను దూడ తోలేదీ ! ఏం సాగసో....

‘వేఱు కుంజం’

చుప్పీ చువ్వన్న లాలో, చువ్వన్న లాలో! చువ్వన్న లాలో!
ఊడుపు లూడుద్దాము ఓ లమ్ములాలో, ఓ లమ్ములాలో!

మళ్ళీనిండ పంటకాల్య నీళ్లు నింపిందా, నీళ్లు నింపిందా?
వాన గాని కురిస్తేను వజ్జర పోతుందా, వజ్జర పోతుందా?

దుక్కలాంటి పాలేరు, దుంగలాంటి పాలేరు
చెక్కు ఎక్కుడో, చెక్కు పట్టేడో!
మొదు లెట్టి మంగమ్మ మునువు పెట్టిందో,
మునువు పెట్టిందో!

ఊనులాడు కోకండి, కీనులాడు కోకండి
మిసాల కాపు కానున్న డమ్మా, కాపున్న డమ్మా!

ఒఱ్ఱు వొంచి పని చేస్తే ఒరిగే దేవుంది, పెరిగే దేవుంది?
ఊ అంటే ఆ అంటే వొచ్చే రోసాలు,
వొచ్చే రోసాలు
అయ్యకై తె ఊన్నాయి రొయ్యా మిసాలు,
రొయ్యా మిసాలు!

గున్నాసారి గున్నమ్మ !
 ఓ గున్నాసారి గున్నమ్మ !
 ఊడుపు లూడ్చే కాడ నీకు
 ఒడినిండా పను పెందుకే ? గున్నాసారి గున్నమ్మ !
 గొప్ప తవ్వే కాడ నీకు
 కొత్త పంచ లెందుకురో ? కోరమిానం కోటయ్య !
 బందలొ నిలిసే కాడ నీకు
 సందా లందెలు ఎందుకే ? గున్నాసారి గున్నమ్మ !
 వేలూ దున్నే కాడ నీకు
 వాలూ గోసీ లెందుకురో ? కోరమిానం కోటయ్య !
 కలుపూ తీసే కాడ నీకు
 కంటికి కాటికి ఎందుకే ? గున్నాసారి గున్నమ్మ !
 కత్తువ బట్టే కాడ నీకు
 కాశీ కోక లెందుకురో ? కోరమిానం కోటయ్య !
 మదేన్నం మరి దప్పికేస్తే
 సద్గీ గెంజీ తాగేవో ? గున్నాసారి గున్నమ్మ !
 కొండెక్కెనూ నూరీడూ
 ఎండెక్కెనూ కోటయ్య ! కోరమిానం కోటయ్య !

- ‘ఏడాది పొడుగునా’

రండి రా రండి కనరండి కనులారా !

రైతు జనులారా ! మోతుబరులారా !

**పదండి నడవండి బూదేవి స్లని తల్లి
రైతు జనులారా ! మోతుబరులారా !**

గోదారి గంగమ్మ గొప్ప ఇల్లాలు
ఆ దేవి నల వుంటె అదె మాకు సాలు
నిండు చూలా లల్లె హండి వారిగే సేలు
దండిగా రాలు బంగారు ధాన్యాలు
గరిసెల్లు హండగా గాదుల్లు నిండ
రండి రా రండి....

హండేటి గరిసెల్లు హదివేలు తెచ్చు

పెదకాపు కిచ్చు

మా బాబు కొరిగితే మా కేమి వచ్చు ?

మా బతుకు లొచ్చు !

ఉఁ అంటే ఆఁ అంటే ఉప్పాడ కోక, ఉల్లిపార రైక
కూ లంటే నా లంటే కోప తాపాలు, కోర మిసాలు
అయ్యగారికి లేవు వావి వరసాలు
రొయ్యకైనా లేవు అయ్య మిసాలు

రండి రా రండి

- ‘గొతమి’

ఎద్ద లైతే తొక్కేశాయా !
 ఎన్నులా పొడు గెక్కేశాయా !
 దున్న లైతే తొక్కేశాయా !
 దిన్నెలా పొడు గెక్కేశాయా !

పొలియో ! పొలియో ! పొలియో !
 వొలియో ! వొలియో ! వొలియో !
 రార పైరగాలి ధారీ స్వారి చేస్తా !
 పొలియో ! పొలియో ! పొలియో !
 పొలి పొలి పొలి పొలి పొలియో
 వొలి వొలి వొలి వొలి వొలియో !

గలగల నందల కులుకులో
 తళతళ అందెల తళకులో
 పిలిచిన పరువున బిరబిర తొరతొర
 రావయో ! రావయో ! రార పైరగాలి ధారీ !
 కామమ ఎత్తే పళ్ళిక
 రామయ పట్టే పళ్ళిక
 గాలికి ఎదురుగ ఎత్తితే
 వాలుగ వీలుగ ఎత్తితే
 రాలెను నేలకు జలజల జలజల
 రాసులూ ! రాసులూ !

- ‘వేణు కుంజం’ (మార్పుల పాట)

ట్లు ఎలకా ! చిట్టెలకా !
 ఊరికే మాన్సూ వెందుకు ?
 ఊలి కులికి పడతా వెందుకు ?

“వరిగింజ కోసం మా వాడు
 వరిచేను కెళ్లాడు మా వాడు
 వలలోను సిక్కాడో - వడిసెలకు దక్కాడో ?
 మా వాడు రాలేదు !”

ఓ లేడి ! ఓ లేడి !
 ఊరికే మాన్సూ వెందుకు ?
 ఊరకల్లు వేస్తా వెందుకు ?

“ఎటి ఒడ్డుకే మావాడు -
 నీటికై వెళ్లాడు మావాడు !
 వేటకా డొబ్బాడో - ఈ తైన విసిరాడో ?
 మా వాడు రాలేదు !”

ఓ పెళ్లి కూతురా !
 ఊరికే మాన్సూ వెందుకు ?
 ఊను రున్ను రంటా వెందుకు ?

“ఉరేదొ వెళ్లాడు నా మగడు -
దూరాన ఉన్నాడు నా మగడు !
గోరింకనె చూశాడో - నెలవంకనె చూశాడో ?
మా వాడు రాలేదు !”

- ‘ఎడాది పొడుగునా’ (దంతుళ్లపాట)

ఏవ రాదవడువమ్మ - ఎవ రాదవడుబు?

ఏరుదా టొచ్చింది ఎవ రాదవడుబు?
కుమ్మలూ పల్లకీని కూర్చున్నదీ - లోన
అచ్చంగ రాణిలా అమరున్నదీ!
వరువు బాలీసుపై ఒరిగున్నదీ!

అన్నలైతే పసిడి అందె లిస్తారు,
తమ్ములైతే వేలు సౌమ్య లిస్తారు ;
పెట్టి పోనేవారు పుట్టింటి వారు,
పుట్టింటికే తాను పురిటి కొచ్చింది!

మరదశ్శ అడుగులకు మడుగు లొత్తేరు,
వదినల్లు కనునన్న ఒదిగి మెదిలేరు ;
గౌరవానికి గాని, ఘనతకు గాని
తన పుట్టినింటిలో తాను దొరసాని !

అబ్బాయి తాతయ్య అంక మెక్కేను,
అమ్మాయి అమ్మమ్మ చంక కెక్కేను ;
తన పుట్టినింటిలో తాను దొరసాని,
మగనింటిలో ఉంటే మగువ యువరాణి !

- ‘ఏడాది పొడుగువా’

“నూరారమ్మ పేరమ్మ చూశారమ్మ ?
 ఔర ! పెళ్ళంట మన నారిగాడికి !”
 “ఆ ! నారిగాడికా ?”
 “ఊ ! నారిగాడికే !”
 “ఏ ఊరో ?”
 “గుంటూరు !”
 “కోదండం కూతురే - గోవిందమ్మ”
 “మేనరికంటే ?”

 “మెల్లకంటి కై దెకరాల్
 పల్లపు చేనుకి చెల్లు !”

 “కట్టాలూ కానుకలూ
 కావలి సౌభాయా ?
 బోలెడంత వదువు చదివి
 పొయ్య కాలమా ?”

 “మొగుడి కన్న పెళ్ళామే
 మూరెడు పొడుగు,
 కావలిన్నే అ సంగతి
 కాంతా న్నడుగు !”

- ‘విధాది పొడుగునా’ (ఊరి బావి దగ్గర)

“ఏమయ్య రామయ్య ! ఏమి నేళా వయ్య ?”

“మొగిలు వన్నే మేలి ముసుగు నేళా నోలె”

“మొగిలు వన్నే మేలి ముసు గెవరి కయ్య ?”

“పెద్దింటి చిలకమ్మ పెళ్ళికూతురి కోలె”

“ఏమమ్మ సీతమ్మ ! ఏమి నేళా వమ్మ ?”

“పాలపీట్లా వన్నే పంచె నేళా నయ్య”

“పాలపీట్లా వన్నే పంచెవరి కమ్మా ?”

“పెద్దింటి సిన్నయ్య పెళ్ళికొడు కయ్యే !”

“పసుపు చీరకు తెస్తి పైతాణి ఓణి -

తల ఎత్తి నవ్వవో చిలక నా రాణి !”

“జల్లారు నరిగంచు బాపు తెచ్చాను -

ఓరగా చూసేవో ఓయి నా రాజ !”

66

మొయ్యర అమ్మార్ని మొయ్య!
మెల్లగ - ఆ - మెల్లగ!
మేనా పల్లకి మొయ్యర!

పాట వింటూ ఊగెరా
 అఁ - పైర గాలికి పువ్వులా !
 దాటుకుంటూ పాగెరా
 అఁ - ఎటి నురగల పిట్లలా !

జారెరా ఒయ్యారి కలలూ
దోర పెదిమెల నవ్వులా -
మొయ్యరా ! దారాన ముత్యం
మోస్తరు - అమ్మార్చి మొయ్య !

ఉయ్యలలా ఒయ్యరముగ
మొయ్యాన్ ! పల్లకి మొయ్ !
మనపాటు వింటూ కరిగెరా
మంచు తడిసిన చుక్కరా !

ఏటికెరటం అంచ్చై దూ
 కేటి సెందర వంకరా !
 ఏటిపై నెలవంకరా - గెం
 తేటి పిల్లా జింకరా !

దిలాసగా మొయ్యండిరా !
 కులాసగా మొయ్యండిరా !
 పైళ్ళికూతురు కళ్ళనుంచీ
 త్రుళ్ళిరాలే సుక్క రా

మొయ్యరా దారాన ముత్యం
 మోస్తరు - అమౌర్ని మొయ్ !
 వల్లగా - ఆ - సాపుగా
 నవ్వారి పాపం మొయ్యరా !
 మొయ్యరా అత్తోరి ఇంటికి -
 అమౌర్ని పల్లకి మొయ్యరా !

- ‘ఏడాది పొడుగునా’

అవు రవురా నిజమేనా ?

అవునా ఈ రాకలు ముత్తయిదువలేనా ?

విర్చిగి ఇంద్ర ధనువు నేల కొరిగేనా, ఒరిగేనా ?

విరి తీగకు నడక వచ్చి జరిగేనా, అరిగేనా ?

పరి పరి, శ్రావణ మానవు వరలక్ష్మీని కొలువు
పురులు విప్పి నెమిలి గుంపు తరలేనా, తరలేనా ?

కమ్మగ పంసారమ్మలు గడిపే లాగున కోరి

అమ్మకు కై మోడ్చి వరము లిమ్మని అడిగేనా ?

గుమ్మడి పండంటి కొడుకు నిమ్మని అడిగేనా ?

అమ్మన్నాథువంటి మగని తెమ్మని అడిగేనా ?

ట్లు దేవి ! నీ వ్రేల ఒదిగి ఉన్నా మమ్మ !
 ఏ దేని వర మడుగ ఎంతవారము, తల్లి!
 పాదాల తల లనే పారిజొతము లుంబి,
 మోదాన బాష్పాల ముత్తెనరు లుంబి -

జనని ! రయా రన హృదయా !
 జలజ వనీ నిలయా !
 జయా జయా ! శుభాశ్రయా !
 జయా జయా ! హరి ప్రేయా !

నొనట కలకాలమ్మ పసుపు కుంకుమ లుంబి,
 నిసువు చిరునగవు దివ్యేల వీట వెలిగింబి,
 ససి చెడని నంసార మందార ముంబి,
 బనచేసి మా ఇంట మనలవమ్మ మహాలక్ష్మి !

- ‘ఏడాది పొడుగునా’

వెన్నెలా, వెన్నెలా, వెన్నెలో - ఓ

వెన్నెల్ల పూవత్తి వెన్నెలో - ఓ

రెల్ల పూలా వత్తి వెన్నెలో - ఓ

మల్లపూలా వత్తి వెన్నెలో - ఓ

మల్లెల్లో కనబడదు వెన్నెలా - అ

తెల్లన్ని పూవత్తి వెన్నెలా !

మెల్లెల్లో కనబడదు వెన్నెలా - అ

తెల్లన్ని పూవత్తి వెన్నెలా - అ

పాలకడలీ మరిగి వెన్నెలో - ఓ

నేలంత నురుగుల్లె వెన్నెలో!

కైలాసమూ కరిగి వెన్నెలో - ఓ

వైలంత ధూశుల్లె వెన్నెలో - ఓ

ఎవరు విసిరే రమ్మ వెన్నెలా ? పాల

నురుగుల్లో కనబడదు వెన్నెలా ! అ !

ఎవరు విసిరే రమ్మ వెన్నెలా ? మెండి

ధూశుల్లో కనబడదు వెన్నెలా ! అ !

- ‘ఏడాది పొడుగువా’

చెప్పి శురదలా, బెప్పవే, ఈ
చిక్కు ఓప్పే నీవే, నిజం !
తప్ప లేడు, నెల తప్పేనో ? నీ
బెరగు తిరగదేమే బుజం !

కణ్ణ ఆ వైపు తిప్పకే, ఉహుఁ -
కావ్త చూడసీవే మొగం !
మెల్ల మెల్ల విరునవ్వవే, ఆ
పెదవి విరిచినట్లు నగం !

పులుపుపై మనసు పోయెనా, నీ
తలపు తలపవేమో మది ?
అలనక్కుతే కూచోరాదే, ఆ
లేచి లేవనట్లు, ఎది ?

ఒప్పుకోను మగపిల్లా డైతే -
ఉఱు కుండు వేమే, నరి నరి !
ఎప్పు డెప్పు డని కోడలి కోనం
ఎడురు చూస్తు నమ్మా మరిమరి !

- ‘ఏడాది పొడుగునా’

బూ వోన్నే - బూ వోన్నే - బూ వోన్నే -
 కుదురు మించి మెడ చాపీ
 మావివెట్టు చూసేన్నే - చూసేన్నే -
 గుమ్మంలో గోరింటకు
 గున గున మని ఊదేన్నై - ఊదేన్నై -
 తలుపు వాటు నుంచి ఎవరో
 చల్ల చల్లగ వింటారు !

వినేన్నే - వినేన్నే - వినేన్నే -
 కొండ మించి దివ్యై లొచ్చి
 కూచుంటాయి కళ్లు! కూచుంటే -
 వువ్వు లొచ్చి పొదనించి
 పొంచుంటాయి పెదవ్వల్లో! పొంచుంటే -
 వాకిల్లో నందడి విని
 లోని కెవరో వెడతారు !

వెళిపోతే - వెళిపోతే - వెళిపోతే -
 అలవ్యం చేశా డని
 అంతలోనే బింకం వొచ్చి - బింకం వొచ్చి

అందరమూ చూశా మని
అంతలోనే బిడియం వొచ్చి - బిడియం వొచ్చి....

అంతల్లో ముంగిల్లో
అమాంతంగా బాజాలు
దడదడదడ ధమథమథమ
తాపొ మరపాలు !
సై సై సై తూ తూ తూ
సన్నాయ్ బాకాలు !
బావకు అక్కుకు మళ్లీ
పందిల్లో పెళ్లి !

పిలిచింద్రా భోగిమంట !
ఈ చలితోటి వచ్చింది మహా చెడ్డ తంట !

ఈ పక్క కుది పేటి ఊహు హుహుహు
ఆ పక్క కది పేటి ఒహౌ హౌహౌహౌ
పామల్లి వెన్నైంట పాకి వణికిస్తుంది !

ఎండు టాకులు తెచ్చి వెయ్యిండి - నరవర
మండే టట్లు కాన్త ఊదండి !
వెదురు పుల్లలు చిరిబి వెయ్యిండి - బిర బిర
ముదురు క్షుట్లెలు వరచి వినరండి !

చలిచలి చలిచలి దుప్పటి
తాతకి తేరా కుంపటి !
ఊహుహుహు హుహుహుహు గొంగి
అవ్వకి తేరా కంబి !

క్రి చీకలోన
కరిచేటి చలిలోన
ఎర్ని పాముల్లాగ
నరున చేతులు చాచి
పిలిచింద్రా భోగిమంట !

క్రన్నెల్లారా ! అన్నుల మిన్నెల్లారా !
కొమ్మెల్లారా ! ముద్దు గుమ్మెల్లారా !

కొలనీ లోనీ నీళ్లూ తెచ్చి
గోమయ మింత కలపండోయ్
చెరువు లోనీ నీళ్లూ తెచ్చి
చేతులు కడిగి వల్లండోయ్

ముత్యు లుంబే మూటలు కోసి
రత్ను లుంబే రాసులు పోసి
ముంగిలి ముంగిలి కలిసే లాగ
ముగ్గుల బారులు తీర్పండి !

తీవల్లాగ, తమ్మి హావుల్లాగ -
తీవల్లాగ, బంతి హావుల్లాగ -

విచ్చి విచ్చని చేమంతుల్లా
వచ్చని ఆకుల మురిసేరే!
అందపు కడాని పూబంతీనీ
పందిల్లోనే వెతికేరే !

వచ్చినప్పుడే కొలవం డవె మన
వాకిల్లోనే గొబ్బిళ్లూ -
గొబ్బియల్లో... గొబ్బియల్లో....

నీరు చల్లిన ముంగిల్లో - వ
 నీరు చల్లిన వాకెల్లో
 దారి పొడుగునా ముగ్గులు ! ము
 త్యాలు పోసినా ముగ్గులు ! ఆ
 దారి పొడుగువా సౌరుగా, ము
 త్యాల ముగ్గులా గొబ్బిశ్చ ! ర
 త్యాల ముగ్గులా గొబ్బిశ్చ !
 నారు పోసిన ముంగిల్లో - గ
 నేరు పూచివ వాకెల్లో
 బారు బారుల బంతులు - ఆ
 చేరు లయి చేమంతులు ! బం
 గారు రేకుల బంతుల్లో చే
 మంతుల్లోపల గొబ్బిశ్చ !
 నీరు చల్లిన ముంగిల్లో - వ
 నీరు చల్లిన వాకెల్లో
 నారు పోసిన ముంగిల్లో - గ
 నేరు పూచిన వాకెల్లో
 జూరు జడలా కన్నెల్లూ - ఒ
 య్యారి నడలా కన్నెల్లూ - ఒ
 య్యారి నడలా జూరు జడలా
 కన్నె ~~అంచెనా~~ గొబ్బిశ్చ !
~~అంచెనా~~ పొడుగునా

వీ పుట్టా దాగేవు ? ఎంత పిలిచినా రావు -

నాగన్నా ! ఓ నాగన్నా !

ఈ బుట్ట నీ కోసం అల్లే నన్నా !

ఈ బుట్ట నీ కోసం అల్లే నన్నా !

ఈ తేనె ఈ పాలు నీకే నన్నా !

కను మూనే ఉడతల్ని కని పెట్టి కాపాడే
గన్నేరు పొదకాడే ఉన్నావా నాగన్నా ?

వెండి తీగ లాగ, వెన్నెల రేక లాగ
వెలగ పూ వాకలా రావన్నా ఓ నాగన్నా !

- ‘ఏడాది పొడుగునా’

రండమ్మ, హంనలూ ! రామచిలకల్లు !

వండకిగై మా ఇల్లు పచ్చ తోరణము !

ఆ హంన లెవరో ? ఆ చిలక లెవరో ?

‘హంనలే మా ఇంటి ఆడపడుచులు !

చిలకలే మా ఇంటి చిట్టికోడశ్శు !’

రండి, వననపండ్తు ! రండి, గుమ్మశ్శు !

వండకిగై మా ఇల్లు పచ్చతోరణము !

ఆ వనన లెవ రమ్మ ? ఆ గుమ్మ డెవరె ?

‘పడుకుంటె అమ్మాయి వననపండమ్మ -

కూచున్న అబ్బాయి గుమ్మదే నమ్మ !’

రండి, మారాజులు ! మా గొప్ప దొరలు !

వండకిగై మా ఇల్లు పచ్చతోరణము !

ఆ రాజు లెవ రమ్మ ? ఆ దొరలు ఎవరో ?

‘అందలంపై రాజు లన్న లోతారు,

అటక పైనా దొరలు అల్లు రోతారు !’

రండి, ఓ శ్రీదేవి ! రండి, భూదేవి !

వండకిగై మా ఇల్లు పచ్చతోరణము !

శ్రీదేవి ఎవ రమ్మ ? భూదేవి ఎవరు ?

‘మా ఇంట మనలేటి మగువ శ్రీదేవి -

మ మేఘలు ఇల్లాలు మాకు భూదేవి !’

నవ్వంటే జాచిల్లి - పువ్వంటే మల్లి !
 నవ్వేటి పువ్వంటే నా చిట్టి తల్లి !
 దొంగా కళ్లో తొగల రేకుల్లో
 తుమ్మెదలు మేదలు మల్లీ మల్లీ !

చిలిపి కళ్లిమిాద వెక్కికళ్లి మిాద
 ముంజేత కాటుకలు ఎవరు పూసేరో !
 మల్లీ మల్లీ మల్లీ నా చిట్టి తల్లీ !

కాకమ్మ మేకమ్మ కథ చెప్పినాను
 ఊకొట్టె తాను
 రాకాసి దోబూచి రాకుండా చూసి,
 జోకొట్టెనాను

ఆవంత అలాగు అరిగొచ్చే నరికి
 దొంగ కళ్లోను తుమ్మెదలు మేదలు !
 మల్లీ మల్లీ మల్లీ నా చిట్టి తల్లీ !

పువులూ కాయలు తల్లి, చిలకల్లు తల్లి
 నవరించి పామపువ ఆ పాల వెల్లి

వాళ్లమ్మ అలాగు వెళ్లాచ్చేనరికి
కళ్ల, చెక్కిక్కొ కాటుకలు పాకె!
మ్ల్లీ మ్ల్లీ మ్ల్లీ నా చిట్టి తల్లి!

మీ అన్న కళ్లేమ్మె నీలాల పైని
నీ దొంగ కళ్లేమ్మె దూలాల పైని
నీ నాన్న కళ్లేమ్మె భాలల్ల పైని
మ్ల్లీ మ్ల్లీ మ్ల్లీ నా చిట్టి తల్లి!

‘ఏడాది పొడుగునా’

నిదుర పోవే తల్లి
 నిదుర పో నవమల్లి!
 నిదుర పో జాబిల్లి
 నిదుర పో వమ్మా!

చెట్లునోని చిరుగాలులు
 చేమంతికి వాలు !
 చెరువులోని కెరటాలు
 చెంగల్యకు వాలు !

పెళ్లంటే జల్లు మంటది - నా మనసు
 పిల్లంటే పరుగులేత్తది - ఎంబక్క
 పిల్లంటే ఉరకలేత్తది!

పావరా పిట్టలా, గాలిలా పరుగేసి
 లేడిలా, జోడెద్దు బండిలా ఉరకేసి
 పెళ్లంటే గంతులేత్తది - నా మనసు
 పిల్లంటే ఉరకలేత్తది!

ఈ రెలపల పుంతకాడ నూరి నడిసి పోతుంటే
 నారి బలే సోకుచేసి దారమ్మట పోతుంటే
 ఓర కళ్లకేసి చూసి కోరమింపం దువ్వా
 దోర పెదిమికేసి చూసి సిలిపి నవ్వ నవ్వ
 ఇకిలించా, సకిలించా
 యెదవ దగ్గ దగ్గ -

నన్న నూసి బెదిరి పోతది - నా మెల్ల
 కన్న చూసి సెదరి పోతది - పెతిపిల్ల!

పెళ్లంటే ...

జో డెద్దు ల్లేకుండా
 జోడు సెక్కా ల్లేకుండా

ఏడకు తా నెల్ల నంటది - నా కర్ణం
 ఈ బండీ కదల నంటది !
 ఏ పిల్లా ఒల్ల నంటది - ఏం చెయను ?
 నా పాపం, అల్లా గుంటది !

నలవ మడత,
 వాలు గోసి ;
 లంక నుట్ట, కిర్చ సెప్పు -
 పెళ్ళికొడుకు తయారయాడు - ఏమయినా
 పీల మాత్రం ఒల్ల నంటది - ఏం చెయను ?
 నమ్మ మాసి గోల్లు మంటది !

నడవవ బండీ, బావ, నడవవ బండీ !

చల్లని గాలీ, పైని నల్లని మబ్బా
ఆ - గాలి కన్న త్వరగా, ఆ - మబ్బకన్న వడిగా

కదలదు బండీ, పిల్ల ! మెదలదు బండీ

చల్లని గాలీ, పైని నల్లని మబ్బా

పచ్చని తీగా, పైని విచ్చిన పూవూ !

కుచ్చలు తూగూ, అదిగో గుత్తులు ఊగూ !

గణ గణ లాడే మెళ్ళో మువ్వుల గంట !

గున గునలాడే కొమ్మ గువ్వుల జంట !

మరి మరి పాడే వలపు మనసుల జంట !

చెదరకు పిల్లా ! గుండె చెదరకు పిల్లా !

వంకర వుంతా, కొండ వాకల చెంతా

తోటల పొంతా, మావి తోపుల కంతా

చీకటు లొస్తే, మబ్బ కాటుక లొస్తే

అదరను బావా, బండీ నడవవ బావ !

మొగలో నువు కూచుంటే, దిగు లెందుకు బావా ?

జోడుగ మన ముంటే, ఇక తో డెందుకు బావా ?

ఈ డెద్దుల బండీ, జో డెద్దుల బండీ

ఈడూ జోడూ, ఈ జంటా ఎక్కు పోయె !

జ్ఞయ జన్మి ! ప్రీయ జన్మి !
జయ జయ మహాంధ్ర ప్రీయజన్మి !

జయ జయ భారత దేవీ నందన !
శత శత మానవ హృదయ వ్యందన !
సుకవి వనప్రీయ నికర మథూదయ !
మథుర గేయ పరిచుంబిత చరణ !

శ్యామల శాద్వల వల్గైలా !
కోమల కుసుమలతా చల కుంతల !
కామ లానిల వామరా ! శ్రీ
మందిర ! సుకళా సుందర !
సువిశాల వసుంధర !

జయ హరీ కృత దివ్య ధునీ !
జయ జయ నిత్య వనంత వనీ !
జయ జయ అత్మయ కనక ఖునీ !
జయ కోటిత్రయ హృదయ మణీమయ
కటక కలాపిని !

తెలుగు తల్లికి మంగళమ్ ! మా
 క్లీవ్లికి మంగళమ్ !
 కొలుచు మా యెద నిలుచు మా
 రాజీ మతల్లికి మంగళమ్ !
 ప్రాత క్రోత్తల కౌగిలింతల
 ప్రపమమగు బంగారు కాంతుల
 భావికాల స్వర్గ మమరుచు
 ప్రోధ ప్రతిభకు మంగళమ్ !
 నాగరకతను వలచి మెచ్చిన
 నాడునాడులు తరలి వచ్చిన
 భోగ భాగ్యము లంద జూపే
 రాగరహితకు మంగళమ్ !
 వేద వేదము లన్ని తరచీ
 వాద భేదము లన్ని మరచీ
 స్వాదు ధర్మ పథమ్యు పరచు
 విశాల శీలకు మంగళమ్ !
 నాక మందిన పగటివేళ,
 నరక మంటిన కారు రేల
 ఏక గతి తెలుగమ్య నడపిన
 ఏక యంతకు మంగళమ్ !

ప్రథమ పాద సూచి

	గీతం	పట
అది గదిగా అదిగో ! ఆపైని ఆపైని	20	30
అనవేరా భారత వీరా !	11	17
అన్నాడు మన తండ్రి గాంధి !	17	26
అవు రవురా నిజమేనా ?	67	93
ఆకాశము నొనట పొడుచు అరుణారుణ తార !	5	10
ఆ దిగాంతము తాకి	31	44
ఎగరెయ్, ఎగరెయ్, ఎగరెయ్ వోయ్ జెండా !	9	14
ఎత్తండీ ! ఎత్తరేం ? స్వాతంత్ర్యపు జెండా !	14	22
ఎద్దు లైతే తొక్కేళాయా !	61	85
ఎయ్యరా ఏసెయ్యర గడ	44	64
ఎయ్యరా ! అడు గెయ్యరా ! ఎయ్య !	49	70
ఎవ రాడవడుచమ్మ - ఎవ రాడవడుచు ?	63	88
ఏం సొగసో తఱమ్ముది !	57	80
ఏ వుట్ట దాగేవు ? ఎంత ఏలిచినా రావు -	75	102
“ఏ మయ్య రామయ్య ! ఏమి నేళా వయ్య ?”	65	90
ఏరువాకమ్మకి ఏమి కావాలి ?	56	79
ఎలెస్పా ! ఓలెస్పా ! ఓ...	46	67
ఒకనా డీ భువి సకలము న్యర్లము	2	4
ఒత్తండీ జీవన శంఖము !	26	38
ఓ ఎలకా ! విట్టెలకా !	62	86
ఓ ఓ విశాలాంధ్ర జనులార కనరా !	39	57

	గీతం	పుట
ఓ దేవి ! నీ ప్రొల ఒదిగి ఉన్నా మమ్మ !	68	94
ఓ పథికా ! ఓ పథికా !	22	32
ఓ పెశా పెశా ! ఓ పెశా పెశా !	15	23
కడలి దరి దాకా నడవెదము గాక !	12	19
కన్నెల్లారా ! అన్నులమిన్నుల్లారా !	73	100
కమ్ముగా ఒతికతే గాంధీయగం - మనిషి	21	31
కల దొక పల్లె - అది ఏదైతేనేం ?	53	76
కలవండి చెయ్ చెయ్ - కలవండి	27	40
కొత్ కోవెల కొత్ కోవెల	28	41
గుండెల్లో నిండాలి కులాసా !	47	68
గున్నాసారి గున్నమ్మ !	59	83
గోదారి జోతలో ! పాదాల జోతలో !	42	61
చుమ్మీ చువ్వన్న లాలో, చువ్వన్నలాలో !	58	82
చెప్పు మరదలా, చెప్పువే	70	96
జగ దంతర దేశ దేశ జనులారా !	36	50
జననీ ! నవ జీవన దాయనీ !	29	42
జయ జననీ ! జయ జయ జననీ !	34	48
జయ జననీ ! ప్రీయ జననీ !	82	111
జయ జయ జయ ప్రీయ భారత జనయత్రి !	1	3
జయ జయ మహాంధ్ర జనయత్రి !	38	55
జయ మహాంధ్ర జననీ !	40	59
జయ మాయే విజయ మాయే ననుము	37	52

	గీతం	పుట
తరలి రారమ్మా !	41	60
తాన తాన తందాన - తాన తందాన	43	62
తెలుగు తల్లికి మంగళమ్ !	83	112
తెల్లవారక మున్నె కట్ట తెరిచీ !	51	74
తెల్లారక మునుపే మా వల్లియ లేస్తుంది !	54	77
నడవవ బండీ, భావ, నడవవ బండీ !	81	110
నవ్వంటే జాబిల్లి - పువ్వంటే మల్లి !	77	104
నారాయణ నారాయణ ! అల్లా అల్లా !	18	27
నిదురపోవే తల్లి !	78	106
నిలవండీ దివి, నిలవం డీ భువి	16	25
నిలుపు మోయి తమ్ముడా నీ జెండా	35	49
నీ చరణ తరుణ లాక్ష్మి విత్తితము లమ్మ	4	8
నీరు చల్లిన ముంగిల్లో	74	101
వదవో యిక వదవోయా !	24	36
వరువంపు మా జెండా !	6	11
పీతిచిందప్రా భోగిమంట !	72	99
వురహారా ! హార !	52	75
పెళ్లంటే జల్లిమంటది - నా మను	80	108
ప్రాభాత ప్రాంగణాన ప్రోగేను నగారా !	10	15
బావోస్తే - బావోస్తే - బావోస్తే -	71	97
భారత మానవ మహా వయోనిధి	3	5
మంది కృత మహాయగం !	23	34
ముడివేయ వేమి ? నీ ఎడద జెండా కొనల !	7	12
ప్రథమ పాద పూఛి		115

	గీతం	పుట
మూనే నీ కనుల ఎవరు వూనేరో నిదుర ?	79	107
మృత్యుంజయ ! మృత్యుంజయ !	19	28
మొదట తోచె పొద పొదపై	32	45
మొయ్యర అమ్మార్ని మొయ్య !	66	91
రండమ్మ హంసలూ ! రామ చిలకల్లు !	76	103
రండి దయచేయండి పెద్దలు	30	43
రండి రారండి కనరండి కనులారా !	60	84
రావోయి వెనుదీయ నేల చెలికాడా !	25	37
వానదేవుడా ఓ వానదేవుడా	55	78
విన వమ్మా చెల్లెలా !	48	69
వెన్నెలా, వెన్నెలా, వెన్నెలో -	69	95
శాంతి శాంతి శాంతి	33	47
“సూరమ్మా, పేరమ్మా మాశారమ్మా ?”	64	89
సెంబైలే జీరు లంగర్	50	72
సేపలు సెత్తుకేళ్లాయ్ - కోవం వొచ్చి !	45	66
స్వాతంత్యరథం ! స్వాతంత్యరథం !	8	13
పేం భారత జననీ !	13	21

